

92

– **DEBAT JUVENIL**

Hivern 2009-2010

–
Revista del Consell Nacional
de la Joventut de Catalunya
www.cnjc.cat

LA VIABILITAT DE LES ALTERNATIVES A LA CRISI

- › **Blanes i Tortosa ja tenen
Consell Local de Joventut**
Pàg. 13
- › **Encarem el Pla Nacional de la
Joventut dels propers 10 anys**
Pàg. 14
- › **El CNJC, amb el Sàhara**
Pàg. 15

Summari

3 Editorial

> Per un canvi de model econòmic

4 Monogràfic

- > El cooperativisme, un canvi de xip per aguantar la crisi.
- > I del deute ecològic, qui en parla?
- > Altres models d'accés a l'habitatge
- > Entrevista a Jordi Ibàñez, coordinador de FIARE a Catalunya
- > Trobada Triangle Jove: l'associacionisme juvenil debat sobre la crisi i el model econòmic
- > Trobada Triangle Jove: Declaració
- > Què en pensen les entitats?

12 Territori

- > Consolidant la tasca territorial del CNJC
- > El CLJ de Blanes ja és una realitat
- > El Pla director de joventut de Badalona
- > Es presenta la Plataforma Jove de Tortosa

14 Participació

- > Volem prioritzar les polítiques de joventut

15 Cooperació

- > Barcelona acull la 35a Conferència europea de suport al poble sahrauí

16 Internacional

- > El Comitè de Membres del Youth Forum, a Torí
- > Reunió dels Consells del Sud a Roma
- > Diàleg intercultural entre joves de les dues bandes del Mediterrani
- > El CNJC explica la seva tasca de projecció internacional
- > Curs de participació i interlocució a Brussel·les

18 CNJC

- > 11 de setembre: les entitats juvenils, de nou, compromeses amb el país
- > Vine al cau/esplai!
- > VIII Sopar de l'Associacionisme Jove Català
- > El CNJC celebra el 30è aniversari a Lleida
- > Signem l'Acord de Mesures per l'Ocupació Juvenil

21 Entitats

- > Perspectives econòmiques i canvi de model. JSC
- > A les portes d'un nou PNJC. MEG
- > La doble moral de la prostitució i la violència. NGC
- > Avaluar per millorar la qualitat, el valor afegit de Servei Civil Internacional. SCI
- > De l'educació a l'entrenament. SEPC
- > La inserció laboral dels joves des dels centres d'esplai. CCCCCE
- > La tendència al silenci. AEP
- > Noves cares, vells problemes. JEF
- > Les consultes per la independència: més democràcia, més participació i més país. JERC
- > STOP joves a l'atur! JNC

31 Porta oberta

- > Com enfortir el sentiment de pertinença. Fundació Lluís Carulla

32 Memòria

- > Narcís Monturiol

33 Abstract Youth Debate

36 Entrevista

- > "Es pot tenir estabilitat en un habitatge sense ser-ne propietari",
Raimon Soler, de Sostrecvíc

**DEBAT
JUVENIL**

Número 92
Hivern 2010

Direcció: Aleix Clarió

Redactor en cap: Miquel Andreu

Consell de redacció: Aleix Clarió, Agnès Russiñol,
Miquel Àngel Lozano, Sílvia Abad i Miquel Andreu.

Han col·laborat en el número: Jordi Ibàñez, Gemma Botines, Eulàlia Reguant, Magí Senserric, David Maldonado, Benjamí Aguilar, Isabel Pérez, Laura Sancó, Joaquim Framis, Ritxi Naval, Arseni Armengou, Gerard M. Figueras, Jordi Guier i Josep M. Figueras.

El secretariat del CNJC: Agnès Russiñol, Cèsar Martínez, Pau Planelles, Aleix Clarió, Marc Faustino, José Luis del guila, Sonia Villoro, Luca di Gennaro i Pablo Bonat.

L'Equip Tècnic del CNJC: Sílvia Abad, Miquel Àngel Lozano, Jordi Escoda, David Aguilar, Nuri Babot, Amanda Pla, Helena Giner, Gisela Gonzalo, David Guàrdia, Vanessa Anaya, Valentina 'Ario, Clara Roca, Ariadna Sabroso, Anna Rovira i Miquel Àngel Claveria.

Correcció lingüística: Mercè Mauri

Traducció: Polyglota

Fotografia: CNJC

Il·lustracions: Noè Fanlo

Disseny original i maquetació: Noè Fanlo

Impressió: Gramagraf, SCCL

Debat Juvenil

Plaça Cardona, 1, baixos, 08001 Barcelona
Tel. 93 481 11 11 Fax 93 481 11 12
Adreça electrònica: consell_cnjc.cat
web: www.cnjc.cat

Edita: Consell Nacional de la Joventut
de Catalunya - CNJC

Dipòsit legal: B

ISSN:

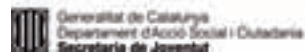
Imprès en paper reciclat - Cyclus print

Els articles signats reflecteixen l'opinió dels seus autors o les seves autores. La resta són assumits per la direcció de la revista.

Se'n permet la lliure reproducció, sempre que se'n citi la procedència.

El Debat Juvenil és una revista quadrimestral del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya - CNJC, plataforma no governamental que aplega les principals entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells locals de joventut. Fundat el 1980, el CNJC promou els interessos de la gent jove a la societat i davant els poders públics. La revista Debat Juvenil és la veu del moviment associatiu juvenil. Més de 100 joves catalans i catalanes estan associats i participen en alguna de les entitats membres del Consell.

Amb la col·laboració de:

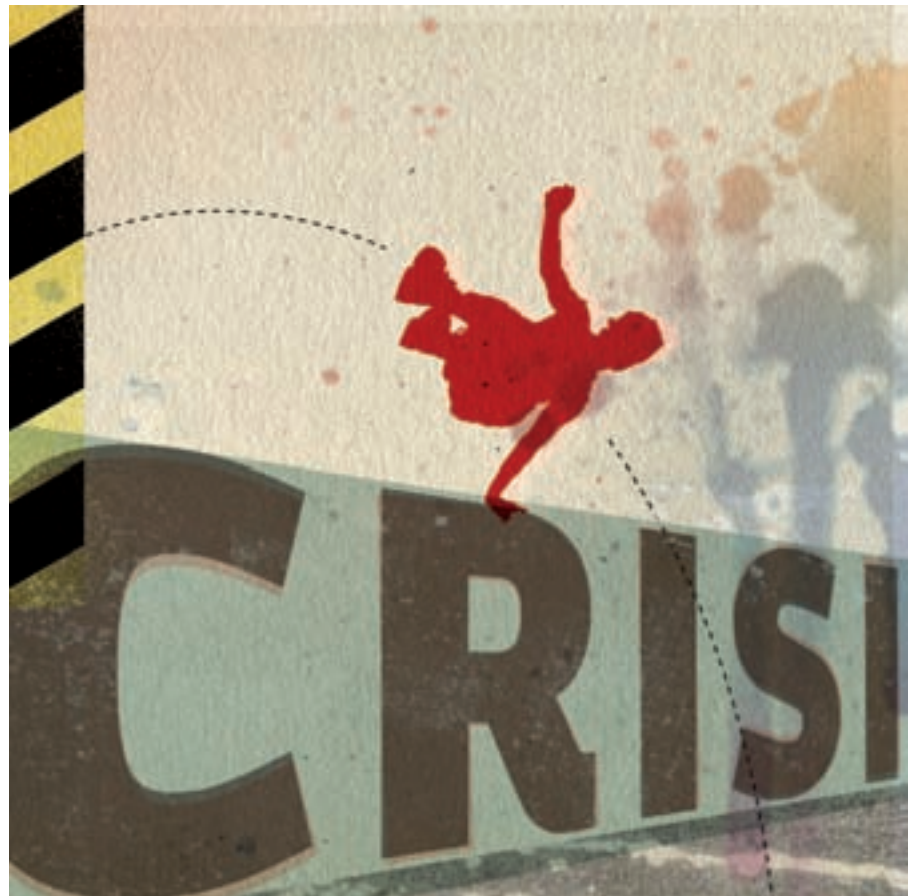

Per un canvi de model econòmic

Ja fa mesos que es parla d'una crisi econòmica global. Cada dia en veiem mostres en la nostra vida més quotidiana o en els mitjans de comunicació. Però el cert és que la crisi financera, sumada al col·lapse del model productiu, ha servit per posar de manifest tota una sèrie de problemàtiques anteriors. Crisis com l'ambiental o la social obliguen a repensar el sistema. És per aquest motiu que enguany l'onzena Trobada Triangle Jove s'ha fet sota el lema "Crisi i canvi en el model econòmic actual". Més de 130 joves catalans/es, valencians/es i de les Illes vam afrontar el repte de reflexionar sobre les causes però sobretot de buscar possibles solucions a la situació econòmica actual. Però amb això no n'hi havia prou. La possibilitat de treballar-ho també a través del monogràfic de la nostra revista ens ha semblat una petita però bona aportació en el debat. Som conscients que canviar de model no és fàcil, però es tracta d'un gir urgent, que cada cop demana més veus. Nosaltres seguirem treballant per la millora de les condicions de vida dels joves dels Països Catalans. I és que, el jovent associat, una vegada més, farem la nostra feina.

Deixeu-me, també, que a més de presentar-vos el fil conductor que guiarà les properes pàgines, aprofiti per acomiadar-me. És l'última vegada que escric en aquesta revista com a presidenta del CNJC. El proper 14 de març, juntament amb altres companys del Secretariat, m'enretiro del dia a dia del Consell per donar pas als nous responsables. Han estat quatre anys molt enriquidors a nivell personal, treballant amb un gran equip humà per intentar transformar el Consell en una veritable eina útil per a les entitats juvenils. Encara queda molt camí per endavant, alguns canvis estructurals necessiten temps per a la seva consolidació, però estic convençuda que hem posat les bases del que ha de ser el veritable CNJC del segle XXI. Molta sort i gràcies per la vostra ajuda!

Agnès Russiñol
 Presidenta del CNJC
 agnes.russinol@cnjc.cat

El cooperativisme: un canvi

► Des de fa mesos s'han vessat rius de tinta sobre la crisi econòmica i financera, sobre les seves causes i conseqüències, sobre els problemes i drames que ha generat i genera, sobre graus de culpabilitat, sobre índexs de consum, sobre llocs de feina, etc. El *Debat Juvenil* 89, ara fa tres números,

analitzava precisament els efectes de la crisi sobre el jove i les seves possibilitats d'emancipació. Ara, un any després, parlem de possibles solucions. No es tracta ja de denunciar i lamentar, cosa que no hem deixat de fer, sinó d'aportar noves idees, noves eines, noves possibilitats per sortir endavant. En

aquest sentit es va enfocar la darrera Trobada Triangle Jove, celebrada a Sant Feliu de Guíxols a l'octubre, en què es van abordar possibles canvis en el sistema econòmic actual mereixedors de continuar essent tractats, com fem ara amb aquest nou *Debat Juvenil*. És el cas, per exemple, del cooperativisme.

Una persona, un vot. Tan senzill com això. Així es pot resumir el mecanisme de presa de decisions de les empreses cooperatives, gestionades directament pels seus socis, mentre que les societats mercantils es regeixen pel capital de cada soci: com més capital aportat, més capacitat de decisió.

Gestionades directament pels socis vol dir que aquests participen activament en les decisions tècniques, productives i estratègiques de l'empresa, assumint conjuntament els riscos econòmics i socials que en comporta la titularitat. Evidentment, aquest tipus de participa-

Uns interessos col·lectius no només dels socis participants, sinó de la comunitat on s'ubica la cooperativa. De fet, aquest és el setè dels principis que l'Aliança Cooperativa Internacional va revisar i establir, ara fa quasi 15 anys, per guiar les organitzacions cooperatives en l'entrada al segle XXI. Els altres fan referència a l'adhesió voluntària i oberta dels socis, a

la gestió democràtica, a la participació econòmica, a l'autonomia i la independència, a l'educació, la formació i la informació i a la cooperació entre cooperatives.

Tota una sèrie de principis que fan que el model cooperatiu, en un context de crisi econòmica i financera provocada precisament per l'aplicació a l'extrem d'uns valors contraposats als que dèiem, sobresurti

“El cooperativisme requereix un alt nivell de motivació i compromís de les persones que formen part del projecte”

ció requereix un alt nivell de motivació i compromís de les persones que en formen part, aspecte que també diferencia el cooperativisme d'altres formes empresarials.

A aquest punt de partida cal afegir el propòsit de millorar les relacions humanes i posar els interessos col·lectius per davant de tota idea de benefici particular.

de xip per aguantar la crisi

com una illa en el panorama productiu. Mentre l'economia mundial engreixava la maquinària d'un sistema que, per injust que fos, beneficiava uns sectors determinats, el cooperativisme era vist com una anècdota. Quan l'economia mundial s'ha enfonsat, resulta que aquella anècdota ha flotat, o almenys ha aguantat la crisi amb més solidesa i és una fórmula a la qual cada vegada recorren més empreses en moments difícils. Així ho confirmava la directora general de cooperatives del Departament de Treball de la Generalitat, Mireia Franch, fa unes setmanes: l'últim any s'havien creat a Catalunya un centenar de noves cooperatives i el saldo total d'aquest tipus de societats era positiu. A més, Treball ha detectat un augment de les societats mercantils que estan interessades a reconvertir-se en cooperatives.

Més que una anècdota

Aquestes dades de noves cooperatives s'afegeixen a les 11.095 cooperatives que hi havia registrades a Catalunya a finals de

2006, la comunitat autònoma amb un major nombre del conjunt de l'Estat. I és que el moviment cooperativista a Catalunya parteix ja de mitjans del segle XIX, molt vinculat al moviment obrer d'aleshores.

“No hi ha cap comarca catalana sense presència cooperativa”

Actualment, el 15% dels catalans són socis d'alguna cooperativa, ja sigui com a socis treballadors o bé com a socis consumidors, el 6% del PIB català prové de les cooperatives i aquestes ocupen més de 40.000 persones treballadores. A nivell sectorial, a més, el cooperativisme està present en tots els sectors i activitats econòmiques, i a nivell territorial no hi ha cap comarca catalana sense presència cooperativa, essent les de treball associat i les agràries les més nombroses.

A continuació, les més habituals són les de consumidors i usuaris, les d'ensenyament, les d'habitatge i les de serveis, tot i que també en pot haver d'assegurances, de marítimes, fluvials i lacustres, de crèdit, sanitàries o fins i tot de mixtes, que són aquelles que reuneixen els requisits de dos d'aquests tipus de cooperativa.

Alternativa viable o apèndix del sistema?

Tot i destacar moltes cooperatives en tots els sectors de l'economia (indústria, grans distribuïdores d'alimentació, banca, agricultura, etc) la realitat és que no s'ha aconseguit que un sistema econòmic complet funcioni plenament en cooperativa.

Joseba Polanco, director de la Confederació de Cooperatives de Catalunya, ens insta a focalitzar la qüestió sobre el percentatge del PIB que ha d'ocupar el cooperativisme. “Si considerem que el sector públic a molts països s'emporta entre un 30 i un 50% del PIB, el cooperativisme hauria d'ocupar un percentatge significatiu, i això és possible, tal com passa en algunes comarques catalanes, on a més

ALGUNES DADES

Més d'11.000 cooperatives registrades a Catalunya.

Més de 400.000 treballadors. Representen el 6% del PIB català.

El 15% dels catalans, socis d'alguna cooperativa.

Tipus de cooperatives

- agràries
- marítimes, fluvials i lacustres
- assegurances
- consumidors i usuaris
- crèdit
- ensenyament
- habitatge
- sanitàries
- serveis
- treball associat
- mixtes

de 2n grau: integrades per un mínim de dues persones jurídiques, una de les quals, almenys, ha d'ésser una cooperativa.

de les cooperatives només hi ha autònoms i sector públic. Per tant, des del punt de vista de la viabilitat del sistema no hi ha dubte”, explica.

Cal tenir em compte també la diversitat d'allò que és una cooperativa, perquè a més d'haver-ne de treball associat, de consum o d'agràries, n'hi ha també amb ànim de lucre i sense ànim de lucre; “cooperatives amb voluntat de ser una alternativa al sistema capitalista i cooperatives que pretenen ser una solució exclusivament pels problemes de les persones sòcies”, matisa Polanco.

No obstant això, la clau sempre és la participació dels socis en les decisions, en la gestió i en els resultats. La democràcia com a base. Per tant, la qüestió és clara, i és la de sempre: l'alternativa està en mans de les persones.

Miquel Andreu

Cap de Comunicació del CNJC
comunicacio@cnjc.cat

“Millorar les relacions humanes i posar els interessos col·lectius per davant del benefici particular, entre els objectius”

I del deute ecològic, qui en parla?

El deute ecològic és el que contrauen els països industrialitzats amb la resta a causa de l'espoli dels recursos naturals, els impactes ambientals exportats i la lliure utilització de l'espai ambiental global per a dipositar-hi residus. És evident que en el model econòmic actual hi ha un excés de recursos utilitzats que el fan insostenible. I aquest excés prové, a més de la sobreexplotació dels recursos del territori, de les matèries primeres originàries d'altres països obtingues sovint en unes condicions de comerç injustes i que produeixen un impacte ecològic i social irreversible allà on s'extreuen. Sorgeix, per tant, el deute ecològic cap als ciutadans d'aquests països.

De fet, deute extern i deute ecològic estan íntimament relacionats: l'obligació de pagar el deute extern i els seus interessos fa que els països deutors hagin d'aconseguir un excedent que, en part, surt de l'empobriement de les persones i de l'abús de la natura. Segons l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG), "la necessitat de pagar el deute i el fet que en general cada cop reben menys pels seus productes, aboca els països

“Si afegim el vessant ecològic a les relacions econòmiques, molts països passen de creditors a deutors”

en desenvolupament a exportar més i més, augmentant els recursos naturals necessaris per obtenir els mateixos exigits ingressos”.

La diferència entre el deute extern i el deute ecològic, però, rau en què el primer continua sent exigit amb insistència, mentre que el segon continua sense ser reconegut. Si entenem que les relacions econòmiques van més enllà de les estrictament monetàries i hi afegim el vessant ecològic, resulta que en molts casos (com l'Estat espanyol) els rols s'inverteixen: els països rics passen de ser creditors de deute extern monetari a deutors de deute ecològic.

► Un dels elements consubstancials al model econòmic en què vivim immersos és el deute ecològic. Es parla molt del deute extern, que és aquell contret per països empobrits – sovint per governs il·legítims i sense el profit del conjunt de la ciutadania – amb els països rics, i que els recorden que és obligatori que se'ls pagui. En canvi, del deute ecològic sembla que ningú se'n recorda, segurament perquè la direcció del deute és a la inversa.

ALTRES MODELS D'ACCÉS A L'HABITATGE

Als països escandinaus existeix l'anomenat model Andel, un model fonamentalment urbà, amb més de 184.000 habitatges i més de 90 anys de trajectòria i que se situa a mig camí del lloguer convencional i la propietat. Consisteix en un sistema de cooperatives sense ànim de lucre on la propietat dels habitatges sempre recau en mans de la cooperativa i on els seus membres participen i gaudeixen d'un dret d'ús indefinit de l'habitatge a través d'un lloguer tou.

A casa nostra, l'entitat SostreCívic el té com a referent a l'hora d'oferir propostes i solucions aplicables en el difícil accés a l'habitatge i ho fa, sobretot, des d'un punt de vista social i ecològic. A Cerdanyola del Vallès ja hi ha una iniciativa en marxa en aquest sentit.

[per a més informació vegeu l'entrevista de la contraportada]

JORDI IBÀÑEZ Coordinador de FIARE a Catalunya

“Financem allò que té voluntat de transformació social”

► Una de les experiències que defugen l'actual sistema d'operacions financeres, que ja fa anys que funciona i que cada vegada té més partidaris és el de l'anomenada banca ètica. Una de les principals entitats representants d'aquest model és FIARE, de la qual el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) n'és soci. En aquest número parlem amb Jordi Ibàñez, coordinador de FIARE a Catalunya.

► Què és el Banc Ètic FIARE?

FIARE és una banca ètica que inverteix l'estalvi de persones, col·lectius, empreses i administracions públiques en projectes viables d'economia social i solidària. La seva finalitat és la transformació social, per això amb aquests estalvis dona crèdit únicament a cooperació internacional i programes humanitaris, a iniciatives a favor de col·lectius desfavorits, a medi ambient o a salut, cultura i qualitat de vida.

► Què la diferencia d'altres bancs ètics?

L'estructura de FIARE és horitzontal i s'organitza en forma de cooperativa. Això vol dir que és obert a qualsevol persona física que hi participi i a qualsevol entitat que en comparteixi la filosofia, hi entri com a soci de ple dret, amb dret de vot, i amb dret de codirigir el banc. El funcionament és cooperatiu i, per tant, parteix de la base que un soci és un vot, al marge del capital que s'aporti (a partir d'un mínim de capital, tothom té els mateixos drets polítics). Les grans decisions del banc es prenen en una assemblea general, on hi són

convidats a participar i a decidir, tots els socis.

FIARE és un banc que neix del tercer sector i de l'economia social i que dirigeix la seva activitat només a finançar projectes d'entitats del tercer sector i de l'economia social, així com projectes de cooperació al desenvolupament. A més, es financen entitats que treballin en xarxa amb altres entitats amb un objectiu de transformació social. Fora d'aquests àmbits i d'aquest tipus d'entitats, FIARE avui per avui no finança projectes.

► Quina garantia tenen els clients que les vostres inversions són ètiques?

Les propostes de préstec són analitzades per una comissió ètica social, formada per persones de llarga trajectòria en el tercer sector o l'economia social i designats per l'assemblea general de socis. Aquesta comissió analitza el projecte presentat i en determina la viabilitat ètica. Entre els criteris hi ha la capacitat transformadora del projecte, la filosofia de l'entitat que el presenta, el seu grau de coneixement i d'enxarxament amb altres entitats o federacions, les polítiques laborals de

l'entitat, el seu arrelament al territori, etc. Aquesta comissió és independent i les seves decisions són vinculants. Els seus integrants no depenen del banc ni reben cap retribució per realitzar aquesta funció.

► Una associació juvenil pot fer-se sòcia de FIARE?

Sí, sempre que comparteixi els objectius del banc de no tenir ànim de lucre i lluitar per la transformació social.

► Si una associació està al descobert (per exemple, perquè l'Administració endarrerix la subvenció), pot demanar un préstec a FIARE?

Sí. FIARE ofereix crèdits a compte corrent que funcionen com a bestretes de subvencions aprovades, però que es demoren en el seu pagament. És un dels nostres productes habituals. Evidentment, examinant els balanços, els comptes de pèrdues i guanys i els documents que siguin necessaris, per veure la viabilitat econòmica del préstec.

Luca di Gennaro
luca.digennaro@cnjc.cat

L'associacionisme juvenil debat sobre la crisi i el model econòmic

► La trobada d'entitats d'enguany del Triangle Jove aplega 100 joves principatins, valencians i illencs a Sant Feliu de Guíxols que debaten sobre crisi financera, economia social, drets socials i economia i medi ambient.

El Baix Empordà va acollir el cap de setmana del 16, 17 i 18 d'octubre la XI Trobada d'entitats i consells locals del Triangle Jove, l'espai de col·laboració del CNJC, el CJCv i el CJIB que des del 1999 posa en comú els tres consells de joventut.

L'eix de treball triat enguany per la trobada va ser "Crisi i canvi en el model econòmic actual". D'aquesta manera, el moviment associatiu juvenil va aprofitar el context de crisi econòmica per aprofundir en les seves causes, en com aquesta afecta als joves i plantejar alternatives de canvi.

La jornada de dissabte, amb el gruix de les ponències i debats, es va iniciar amb una taula rodona on participaren la Pepa Muñoz, presidenta de la Confederació de Cooperatives de Catalunya, el seminari d'economia crítica Taifa i els professors Francesc la Roca i Bernat Riutort, de la

"N'ha sorgit una declaració complexa però completa i ambiciosa, fruit del treball de 100 joves"

Universitat de València i la Universitat de les Illes Balears respectivament. Els tallers de la tarda van servir per presentar experiències concretes de canvi dinamitzades per diferents col·lectius i entitats que van permetre un debat enriquidor al voltant d'un tema tan transversal com és la crisi. Ja només quedaven 5 hores de feina per part de la comissió redactora abans de repartir la declaració durant el concert de dissabte vespre, el procés d'esmenes i, finalment, el plenari de diumenge. Tot plegat per acabar de debatre, aprovar i finalment signar per part dels tres presidents una declaració complexa però

completa i ambiciosa fruit del treball de 100 joves de diferents entitats i vinguts d'arreu del territori.

Un bon concert dels sempre festius Kumbes del Mambo i el grup local Del Revés, la visita al Museu del Salvament Marítim, una fira d'entitats molt participativa, una fantàstica ruta de bars organitzada pel Consell Local de Joventut i el dinar gastronòmic de productes agroalimentaris de diumenge van ajudar a consolidar la trobada Triangle Jove com un espai de treball compartit però també d'intercanvi i de coneixença; és a dir, un espai realment imprescindible en els temps que corren i que, com cada any, deixa una empremta inesborrable a totes les persones participants.

David Guàrdia
Tècnic del Triangle
triangle@trianglejove.net

Declaració Triangle Jove

Per un canvi de model econòmic

Sant Feliu de Guíxols 16, 17 i 18 d'octubre de 2009

Ja fa mesos que es parla d'una crisi econòmica global, fruit de grans operacions financeres de risc i de creixement il·limitat que havien generat una bombolla que finalment ha esclatat. La crisi financera, sumada al col·lapse d'un model productiu pròsper però insostenible, ha servit per posar de manifest tota una sèrie de problemàtiques anteriors que només s'han agreujat. Així, les crisis com l'ambiental o la social mostren cada dia els seus efectes més crus i han confluït en un panorama que ens obliga a repensar tot el sistema.

És des d'aquest punt de partida que més de 130 joves catalans/es, valencians/es i de les Illes, en tant que som un dels sectors amb qui més s'acarnissa aquesta situació, hem afrontat el repte de reflexionar sobre les causes però sobretot de buscar possibles solucions, almenys en el nostre entorn més immediat i que més ens afecta. Sota el lema "Crisi i canvi en el model econòmic actual" s'ha dut a terme l'onzena Trobada Triangle Jove, on representants d'entitats juvenils membres del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), del Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana (CJCV) i del Consell de la Joventut de les Illes Balears (CJIB) emeten aquesta declaració conjunta.

Quina diagnosi en fem

Els i les joves arrosseguem des de fa molts anys alts índexs d'atur, precarietat laboral, baixos salaris i desigualtats de gènere, dificultats evidents d'accés a l'habitatge i desequilibri entre la formació rebuda i la integració en el món laboral. L'actual context de crisi ha fet que tot això empitjorés, especialment l'atur juvenil, que s'ha disparat fins a punts alarmants i suposa un greu obstacle, si no el principal, per a l'emancipació del jovent.

A més, com qualsevol ciutadà, ens trobem amb un medi ambient cada cop més degradat i al límit de l'esgotament per un abús lucratiu dels seus recursos naturals, conseqüència d'unes relacions injustes entre nord i sud, com el deute ecològic.

Com a joves, però, tenim la responsabilitat generacional d'aturar i invertir aquesta tendència.

El model financer i el model productiu en què hem viscut fins ara, emmarcats en la lògica del màxim benefici econòmic, ens han portat a una mercantilització dels serveis públics, a una derivació de fons estatals per al salvament d'entitats financeres i a unes relacions comercials de gran abast, que van de punta a punta de món i ens allunyen de models propis, pròxims i de qualitat.

A què ens comprometem

No ens hem reunit només per lamentar-nos. Som joves que ho patim i ens en volem sortir, som entitats juvenils compromeses amb el nostre entorn i ho volem continuar essent. Volem un canvi de model, un canvi que passa per no repetir els mateixos errors. Volem anar cap a una economia amb responsabilitat social i ambiental, basada en el cooperativisme i no en el lucre, volem transparència política, volem democratització de les relacions laborals. Volem, en definitiva, una societat del benestar.

No cal, per tant, inventar massa coses. Com sempre, la participació col·lectiva i la implicació en l'entorn continuen essent garantia de progrés i de defensa de drets, l'associacionisme –sindical, polític, cultural, educatiu, etc.– és sinònim de formació; i la formació, de creixement.

Què demanem

Un canvi de model passa, evidentment, per la implicació de tots els sectors. Com a interlocutors amb l'Administració, demanem:

En l'àmbit social:

- Polítiques laborals que eradiquin l'economia submergida i la contractació precària.
- Afavoriment de nous jaciments d'ocupació vinculats a les energies renovables, les noves tecnologies, la recerca, el desenvolupament i la innovació, etc.

- Increment del salari mínim interprofesional fins al 60% del salari mitjà estatal.
- Millora de la gestió dels serveis públics d'ocupació.
- Modificacions normatives per al foment del lloguer i per una limitació en el preu de l'habitatge.
- Garantia d'una educació i una sanitat públiques i de qualitat.

En l'àmbit financer:

- Control i democratització del sistema financer.
- Compra pública ètica i responsable.
- Potenciació de les iniciatives de banca ètica.

En l'àmbit productiu:

- Emprar totes les eines governamentals per evitar deslocalitzacions d'empreses.
- Fer més partícips les organitzacions sindicals en la presa de decisions.
- Enfortir la legislació laboral per tal que els treballadors i les treballadores siguin reconeguts/des com a titulars de la força del treball.
- Reconduir l'estructura productiva, diversificar-la i afavorir aquells sectors que aposten més la recerca i la innovació.

En l'àmbit ambiental:

- Legislar d'una manera més estricta en matèria mediambiental.
- Afavorir els criteris de proximitat i traçabilitat en les relacions comercials.
- Consolidar l'educació ambiental com una àrea transversal en el sistema educatiu.
- Fer obligatòria la petjada ecològica en l'etiquetatge dels productes.

Som conscients que canviar de model no és tasca fàcil, però a la vegada és un canvi urgent i necessari, que cada cop demanen més veus. Nosaltres seguirem treballant per la millora de les condicions de vida dels i les joves catalanes, valencianes i de les Illes. El jovent associat farem la nostra feina.

Sant Feliu de Guíxols, 18 d'octubre de 2009.

uè en pensen les entitats?

Com ja hem fet en ocasió d'altres temes tractats en el *Debat Juvenil*, i a banda de les pàgines habituals destinades als articles de les entitats, hem volgut donar veu a algunes organitzacions del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) relacionades amb l'assumpte en qüestió.

Heu detectat si amb la crisi estan variant aspectes laborals en la gent jove com les formes de contractació o la durada de la jornada

2 Quines eines posa sobre la taula la vostra entitat per fugir de l'actual sistema econòmic

Quin paper han de tenir les entitats juvenils en la generació d'alternatives al model econòmic i productiu

AVALOT

- 1 Les dades de l'atur juvenil parlen per si soles. La precarietat ha produït més precarietat, i els joves amb contractes temporals són els grans damnificats d'aquesta crisi, els primers en ser expulsats del mercat del treball. És especialment complexa la situació dels joves sense estudis o que únicament poden acreditar educació primària, ja que les perspectives de reinserció laboral són molt minses. Respecte a les fórmules de contractació no hi ha hagut grans canvis, continuem sent el col·lectiu que més temporalitat pateix i això passa encara que hi ha hagut una gran destrucció de treball temporal. Ara més que mai és necessari el compliment de la causalitat de la contractació i evitar el gran frau de llei amb els contractes temporals; això hagués evitat aquest gran increment de l'atur juvenil.
- 2 Cal repensar l'actual sistema econòmic, especialment en l'economia financera. L'actual crisi ve produïda per un sistema financer sense regles i control que funciona únicament en base a la cobdícia i l'avarícia. No només ens juguem sortir de la crisi sinó de quina manera en sortim, amb quin model de societat i de país. Per això és absolutament necessari posar les bases per un mercat del treball que no competeixi amb la base de salaris baixos i llargues jornades de feina. Cal mesures a llarg termini, com recuperar els joves sense formació o únicament formació primària per donar-los una veritable oportunitat, ens juguem la cohesió social del nostre país. I mesures a curt termini com millorar els mecanismes d'inserció laboral del SOC des d'una clara defensa del sistema públic.
- 3 Primerament, cal que els poders públics, empreses i ciutadania fem un acte de reconeixement sobre la fallida del model actual. Alhora, des de les entitats hem

de lluitar per la visualització dels nostres valors, que no són els d'aquest model. Visualitzant apostes per la innovació, per la banca ètica, per les energies sostenibles, per l'educació, pel reconeixement dels drets socials i laborals, per la protecció social d'aquelles persones que més pateixen la crisi i sobretot per fer sentir les veus de tots/es aquells/es joves que representem. A més, cal que tots junts fem un acte de corresponsabilitat, en tant que govern, empreses, treballadors i treballadores, famílies, etc, que lluitem tots plegats per crear i fomentar mesures per pal·liar els efectes devastadors de la crisi i alhora construir les línies de cara a un nou model productiu més sostenible.

ESPAI JOVE I-CSC

- 1 Aquesta crisi comporta una retallada de drets socials i laborals per al conjunt de la classe treballadora. Això es deu a un increment desmesurat de l'atur que implica una reducció de la qualitat de l'ocupació, atesa la competència entre tanta gent sense feina, per pocs llocs de treball, cosa que provoca major tolerància a treballar més per menys i pitjor. La gent jove ho pateix especialment, ja que presenta una taxa d'atur propera al 40% i ja arrossegava prèviament pitjors xifres en quant a salaris, temporalitat, accidents laborals, sobrequalificació... Les polítiques liberals dels governs central i autonòmic tampoc ajuden massa.
- 2 Com a sindicat, nosaltres treballem per formar el jovent treballador català en matèria laboral, promoure l'organització i la participació en els centres de treball, denunciar les polítiques erràtiques i regressives i les retallades de drets que s'apliquen amb l'excusa de la crisi i conscienciar de la necessitat de treballar de manera solidària, unida i combativa i des d'una òptica de classe per tal de fer

complir els nostres drets, conquerir-ne de nous i contribuir a transformar la societat i alliberar el país.

- 3 Les entitats juvenils han de ser les catalitzadores de les reivindicacions del jovent treballador i estar al capdavant del canvi social i econòmic que cal, com a peça històricament transformadora de totes les societats i com a element més precaritzat pel sistema neoliberal actual.

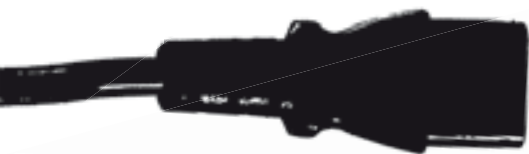

JOVE CAMBRA INTERNACIONAL (JCI)

- 1 Sí, detectem certa inestabilitat laboral, més que abans, i una ampliació del camí formatiu dels joves, malgrat que no els garanteix una millor feina després.
- 2 Incentivem la creació d'empreses amb plans d'empresa viables a través del Premi BBP (*Best Business Plan*) i sobretot l'economia creativa i la innovació, i ho fem premiant els joves que destaquen en aquest àmbit amb el Premi CYEA (Premi al Millor Jove Emprenedor Creatiu) juntament amb suport econòmic als guanyadors. D'altra banda, ajudem els joves a formar-se, a no tenir por a l'autocupació a través dels nostres cursos i els facilitem contactes internacionals dins l'entitat.
- 3 Sobretot han d'imaginar el món del demà pel que fa a l'economia. Quines seran les necessitats de la població, quina demanda hi haurà i què voldrà la població i què serà més rendible. Si les entitats juvenils imaginem com volem que sigui la nostra societat en el futur i quins serveis ens ha d'ofrir, el següent pas només ha de ser incentivar els joves a fer realitat aquesta aposta.

Redacció
comunicacio@cnjc.cat

Consolidant la tasca territorial del CNJC

l' àrea de treball territorial ha anat creixent amb el temps i assolint nous objectius. El foment de l'associacionisme juvenil i concretament l'impuls dels Consells Locals de Joventut (CLJ) ha estat i és una de les principals tasques de l'àrea i que poc a poc anem veient com es va consolidant.

Com a resum de l'any podem destacar diverses accions: al 2009 hem elaborat el manual de suport pels CLJ, un treball iniciat des de l'any passat i que té la finalitat de donar suport i eines pel millor funcionament dels CLJ. Aquest document l'hem treballat amb ells mateixos en el marc de les reunions

► Des de fa uns quants anys que des del CNJC es va començar a treballar per una major expansió territorial, en el seu moment es va veure necessari fer arribar el nostre discurs arreu del territori i alhora poder copsar les diferents realitats associatives que ens trobem al país.

“Com a resum de l'any podem destacar diverses accions: al 2009 hem elaborat el manual de suport pels CLJ, un treball iniciat des de l'any passat i que té la finalitat de donar suport i eines pel millor funcionament dels CLJ”

de la Xarxa de Plataformes i Consells Locals de Joventut de Catalunya (XPCLJC).

D'altra banda, la continuïtat de la Xarxa de Plataformes i Consells Locals de Joventut de Catalunya ha permès seguir aprofundint en la creació de vincles entre les diferents xarxes d'associacions a nivell municipal existents en l'actualitat. Aquesta actuació també s'ha d'entendre en el seu caràcter global ja que intenta generar una estructura relacional que permeti empoderar el treball dels diferents consells per tal de plantejar reptes que per si sols no poden assumir, com podria ser la recerca de recursos globals o una major capacitat de promoció d'estructures d'aquest tipus en municipis on encara no n'existeixen.

També cal destacar la importància d'aquest espai a l'hora d'acostar el CNJC a les necessitats del territori ja que els consells locals, igual que el CNJC a nivell nacional, s'estan convertint en organismes amb un gran coneixement de les seva realitat local i del disseny i implementació de les polítiques de joventut als seus municipis.

Val a dir que de cara al proper any la XPCLJC haurà de plantejar-se si vol incorporar alguns canvis en el seu funcionament degut a la reforma d'estatuts del CNJC, on els CLJ podran passar a ser membres de ple dret i constituïran un àmbit més del CNJC.

I com no, no podem oblidar la constitució de tres nous Consells Locals de Joventut, com el Consell Local de Joventut de Blanes, la Plataforma Jove de Tortosa i el Consell Local de Joventut de Lleida. I l'any vinent segur que encara en seran més, ens hi voleu ajudar?

Helena Giner

Cap de Participació i vertebració territorial
territorial@cnjc.cat

El Consell Local de Joventut de Blanes ja és una realitat

Després de gairebé un any de treball del grup impulsor del projecte, el 21 de novembre de 2009 es va celebrar, a la Casa del Poble de Blanes, l'assemblea constituent del Consell Local de Joventut de Blanes (CLJB).

El CLJB és una plataforma interassociativa que té com a objectius principals fomentar l'associacionisme i la participació entre els joves blanencs i ser la veu d'aquest col·lectiu davant l'Ajuntament i altres administracions.

El grup impulsor el formen la Colla Gegantera, la Colla Sardanista, Creu Roja Joventut (CRJ), JERC, JNC i Kontraband. L'AEIG Pinya de Rosa i l'Esbart Joaquim Ruyra també varen assistir a l'assemblea constituent i no es descarta que en els propers mesos s'hi afegixin altres associacions.

A l'assemblea es van aprovar els estatuts per unanimitat i se'n va escollir la junta. A l'acte de cloenda, que també va servir per commemorar el 30è aniversari del CNJC, hi van intervenir Agnès Russi, presidenta del CNJC, Eugeni Villalbí, secretari de Joventut de la Generalitat, Josep Trias, alcalde de Blanes i Àdam Bertran, president del CLJB. La jornada va acabar amb un concert de grups locals (Asfalto Blanco, Octava Sonrisa i Hombre Topo) a la plaça dels Dies Feiners.

CLJ de Blanes

El Pla director de joventut de Badalona

O com dissenyar polítiques de joventut sense la participació directa de les entitats juvenils

A pocs dies que s'aprovés el Pla director de joventut de Badalona 2009-2011, des del Consell de la Joventut de Badalona vam fer una lectura molt crítica tant del procés seguit com, en part, del resultat final. Són les dues cares d'una mateixa moneda: la manca d'estructures participatives estables i vinculants, fet que impedeix la participació real del teixit associatiu juvenil.

És que més enllà d'una jornada de treball realitzada a principis de 2009, no s'ha comptat amb la xarxa d'entitats juvenils en cap altra fase del procés, ni tan sols a l'hora de revisar el text definitiu i presentar esmenes.

Tot i així, algunes de les propostes de les entitats s'han pogut incorporar al Pla gràcies a les esmenes fetes pels grups municipals amb els quals ens hem reunit (ERC, ICV-EUiA, CiU, PP), mentre que el grup municipal del PSC, partit al qual pertany el regidor de Joventut, no ha cregut convenient parlar amb "l'interlocutor més vàlid en temes de joventut".

Pel cantó negatiu, però, altres propostes s'han quedat al calaix, de les quals ens agradaria destacar-ne tres: la creació d'un nou espai de referència juvenil, gestionat pel Consell de la Joventut i obert a les entitats; la redacció, per part de tots els agents implicats, d'un Pla local d'oci, per donar resposta a les necessitats de lleure del jove i finalment la supressió del sistema de concursos públics per gestionar els casals de joves de la ciutat.

CLJ de Badalona

Es presenta la Plataforma Jove de Tortosa

El 12 de desembre es va presentar a la plaça de l'Ajuntament de Tortosa la Plataforma Jove d'aquesta ciutat, que va servir també per commemorar el 30è aniversari del CNJC, de la mà del vicepresident del Consell, Cèsar Martínez. La Plataforma Jove aplega diverses entitats juvenils de la capital del Baix Ebre, que s'han ajuntat "per poder treballar en xarxa i aconseguir objectius comuns", explica el seu president, Xavi Blanch. L'acte, en què també hi va participar el regidor de Joventut, Emili Lehmann, va cloure amb un sopar popular i un concert amb grups locals.

Redacció
comunicacio@cnjc.cat

Volem prioritzar les polítiques de joventut

► Enguany finalitza el Pla Nacional de la Joventut de Catalunya (PNJC) i cal treballar de valent per aconseguir que les propostes de les nostres entitats siguin les prioritats de les polítiques de joventut dels propers 10 anys.

La feina del CNJC va començar ara ja fa un any, en el si del Consell Rector del PNJC, on, juntament amb la Secretaria de Joventut, l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya, hem marcat quin havia de ser el procés per, en primer lloc, fer una avaluació del pla vigent i després posar les bases de les prioritats futures.

Per fer-ho, al setembre vam iniciar un procés intern: un programa de treball que se suma a la consulta que, paral·lelament, fa la Secretaria de Joventut. El fet de no tenir tota la documentació que se'ns va garantir per fer la feina amb les mínimes condicions

necessàries ha fet que el nostre procés intern hagi anat també amb retard.

Tot i això, hem basat l'avaluació, qualitativa, en les opinions de les entitats sobre el disseny, implementació i assoliment d'objectius del mateix pla. Hem volgut arribar a una visió consensuada del desenvolupament del PNJC, de l'impacte i la repercussió que aquest ha tingut sobre la realitat dels i de les joves.

Una de les primeres conclusions és que, si bé a nivell discursiu el PNJC 2000-2010 era prou correcte, li han faltat horitzons clars. Els objectius han estat massa genèrics i abstractes, fet que n'ha dificultat l'execució, el seguiment continu i, finalment, l'avalu-

ació d'impacte. Una de les altres principals característiques del PNJC que ja acaba és que a nivell interdepartamental, tot i que el discurs i la metodologia eren correctes, les actuacions relacionades amb les polítiques de joventut no han estat suficientment transversals o coherents entre els departaments.

Ens queda molta feina per endavant

“Estem en plena fase d'elaboració dels continguts del nou pla i de generació de consens amb les propostes de les entitats juvenils”

encara. Estem en plena fase d'elaboració dels continguts del nou pla i de generació de consens amb les propostes de les entitats juvenils. Entre tots els agents implicats –joves, administracions locals i Generalitat– hem de construir l'horitzó de les polítiques de joventut pels propers 10 anys i ho hem de fer conscients del que ens ha mancat fins al moment.

Per això, el Pla Nacional ha de ser prou ambiciós com per poder incidir en aquells aspectes primordials de la vida dels i de les joves. I això implicarà centralitat de les polítiques de joventut, una dotació econòmica important i desenvolupar indicadors de seguiment i avaluació continuada d'impacte en la realitat juvenil. Tot plegat no serà possible, tinguem-ho clar també, sense una major implicació de les entitats juvenils en el dia a dia del Pla Nacional.

Agnès Russiñol
Presidenta del CNJC
agnes.russinol@cnjc.cat

Barcelona acull la 35a Conferència europea de suport al poble sahrauí

► Enguany s'ha celebrat a Barcelona, del 20 al 22 de novembre, la Conferència Europea de Coordinació de Suport al Poble Sahrauí (EUCOCO). Més de 500 persones, institucions i societat civil organitzada de 37 països dels cinc continents han atès conferències, tallers i exhibicions amb l'objectiu de reflexionar, coordinar i planificar activitats.

“En definitiva, l'EUCOCO ha servit per posar a primera plana el conflicte del Sàhara Occidental, per reclamar a tots els països del món que reconeguin la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD) com a govern legítim”

Entre els objectius de l'EUCOCO hi ha el de sensibilitzar la societat civil, els mitjans de comunicació i els representants polítics de la greu situació dels sahrauís, normalment invisibilitzada. Tot amb la idea que una pressió política coordinada i contundent podria desembussar la negociació política, que és l'única sortida al conflicte.

Per primera vegada el CNJC (juntament amb Moviment per la Pau i el Servei Civil Internacional) hi va assistir, va donar suport a l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS) i va participar en tallers de joventut i esports.

També per primera vegada, i amb resultats molt satisfactoris, durant tot el dissabte es va celebrar al mateix emplaçament una jornada d'activisme juvenil solidari amb el poble sahrauí (ELKOKO) organitzat per l'ACAPS i pels joves de les organitzacions Sàhara Horta i Gràcia amb el Sàhara.

L'acte més emotiu del 35è EUCOCO va ser la connexió radiofònica amb Aminetu Haidar, activista sahrauí (nomenada al Nobel de la Pau i premiada diverses vegades), en aquell moment retinguda a Lanzarote per les autoritats espanyoles i que des del passat 15 de novembre realitzava una vaga de fam. L'activista pateix contínuament la política opressora del règim alauita, essent torturada i presa varies vegades en els penitenciaris marroquins.

D'altra banda, l'acte més popular de la Conferència va ser la concentració de la tarda del dissabte 21 de novembre a la plaça Sant Jaume de Barcelona, on no es va parar de cridar “Sàhara llibertat, Polisario vencerà”.

En definitiva, l'EUCOCO ha servit per posar a primera plana el conflicte del Sàhara Occidental, per reclamar a tots els països del món que reconeguin la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD) com a govern legítim (Espanya encara no l'ha reconegut), que el Marroc finalitzi la seva política opressora sobre la població sahrauí, que es compleixi el dret internacional en el territori, incloent la celebració d'un referèndum pel dret d'autodeterminació, i que es paralitzi l'espoli dels recursos naturals d'altres països que no siguin el Sàhara Occidental. També s'ha creat un intergrup parlamentari internacional per la pau i la llibertat al Sàhara i ha sorgit la proposta de celebrar una conferència iberoamericana anual, de la qual el Panamà en seria el primer país acollidor.

Sònia Villoro

Secretària de Cooperació del CNJC
sonia.villoro@cnjc.cat

El Comitè de Membres del Youth Forum, a Torí

► Aquesta ciutat italiana va acollir, a mitjans de novembre, el darrer Comitè de Membres (COMEM) de la plataforma europea de la Joventut, l'European Youth Forum (YFJ), a la qual el CNJC pertany.

Al darrer Comitè de Membres (COMEM) de l'European Youth Forum (YFJ), celebrat a Torí el 13 i 14 de novembre, es va parlar de canvi climàtic, d'immigració, de participació, de democràcia i de la reforma dels estatuts del YFJ i d'e-societat o societat digital, entre d'altres temes.

El CNJC, representat per Cèsar Martínez, vicepresident primer i responsable de les Relacions Internacionals, hi va anar coordinat amb els altres consells del sud d'Europa. El CNJC va ser present en els grups de treball d'e-societat i de democràcia, així com en la taula temàtica sobre ciutadania i sobre el paper de representació del YFJ.

A Europa ens sentim com a casa, ja que el discurs del CNJC sobre participació, com a base d'una autèntica democràcia, va ser molt ben acceptat pels companys europeus que estaven al grup de treball. Els assistents van aplaudir la nostra visió de la participació, basada en els conceptes de voler, saber i poder participar.

Com a Consells del Sud hem fet recomanacions al *bureau* sobre els possibles canvis en els estatuts. Volem un procés menys polititzat per a l'elecció del secretari general. Proposem, per exemple, que l'Assemblea ratifiqui la decisió que el *bureau* prengui d'acord a criteris professionals, sense oblidar que apostem per un perfil jove en aquest càrrec. També hem mostrat la resistència a la intenció de fer desaparèixer la diferenciació dels dos pilars del YFJ en l'estructura interna: el d'organitzacions internacionals i el de consells nacionals.

Des del Consell es té clar que el camí cap a la reforma dels estatuts s'ha iniciat i cal continuar proposant canvis per a la millora de l'eficiència i eficàcia de l'YFJ.

Reunió dels Consells del Sud a Roma

► Els Consells Nacionals del sud d'Europa es van reunir a Roma el 18 d'octubre per preparar el COMEM del novembre.

Els diferents consells que integren els Consells del Sud (Portugal, Espanya, Catalunya, França, Bèlgica, Itàlia, Grècia, Eslovènia, Croàcia) es van repartir la coordinació dels textos i esmenes a les diferents ponències i grups de treball. Des del CNJC es va assumir la coordinació de les aportacions al grup de treball de democràcia.

Per altra banda, finalment es va decidir que els Consells del Sud tindrien una coordinació tècnica rotatòria que pugui facilitar i mantenir de forma més constant l'activitat de *lobby* dels consells davant del Youth Forum o en els projectes comuns de col·laboració.

Finalment, els consells es van felicitar per la feina feta en els diversos projectes conjunts, com el curs Euromediterrani del CNJC sobre interculturalitat o el projecte Euro-Africa del Consell portuguès, en el qual hem estat col·laboradors.

Cèsar Martínez

Vicepresident i secretari d'Internacional del CNJC
cesar.martinez@cnjc.cat

Diàleg intercultural entre joves de les dues bandes del Mediterrani

► En el cinquè curs de formació en Drets Humans que organitza el CNJC, amb participants del Marroc, Jordània, Israel, Turquia, Itàlia i Catalunya d'entre 20 i 35 anys.

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) va organitzar a la tardor, a Coma-ruga (Baix Penedès) i per cinquè any consecutiu, el curs de formació en Drets Humans, aquesta vegada centrat en l'Educació no formal com a eina innovadora per al diàleg intercultural. El curs està adreçat a joves de les dues bandes del Mediterrani, amb l'objectiu principal d'analitzar les actituds i els valors subjacents en cada cultura, cosa que suposa una oportunitat de conèixer la diversitat

euro-mediterrània en tots els seus sentits i de posar sobre la taula els Drets Humans, sovint ignorats com a oportunitat per al diàleg entre entitats juvenils i societat civil.

Enguany els participants provenien de sis països diferents: el Marroc, Jordània, Israel, Turquia, Itàlia i Catalunya, amb edats entre els 20 i els 35 anys, i l'equip de ponents i formadors, també multicultural, el conformaven Ljubov Lissina (Estònia), Taoufik Louzari (el Marroc) i Xavier Baró (Catalunya).

El CNJC explica la seva tasca de projecció internacional

► En el marc de les IX Jornades de la Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes (FOCIR) sobre la projecció internacional catalana i els mitjans de comunicació.

La FOCIR va centrar la novena edició d'aquesta iniciativa, celebrada a l'octubre a l'Institut d'Estudis Catalans, en la projecció internacional de Catalunya i el paper dels mitjans de comunicació en aquest sentit. Convidava els responsables d'imatge i comunicació de diverses organitzacions a exposar els avantatges i dificultats de la internacionalització de Catalunya, a reflexionar sobre el paper dels mitjans de comunicació i a detectar les eines

que les entitats necessiten per a la seva internacionalització i la del país.

El secretari de Comunicació del CNJC, Aleix Clarió, va participar a la primera taula de debat, amb el director general de Difusió Corporativa de la Generalitat, Jordi Fortuny, i amb el conseller delegat de Basi SA, Lluís Juste de Nin. Clarió va explicar-hi l'experiència del Consell i va exposar la necessitat que les entitats catalanes es destaquin a l'exterior per la feina ben feta, rigorosa i decidida, deixant de banda victimitismes i complexos.

Curs de participació i interlocució a Brussel·les

Entre el 23 i el 25 d'octubre el CNJC va participar a un *training course* organitzat pel Youth Forum (YFJ) sobre processos de presa de decisions, participació de les entitats juvenils i incidència en la interlocució.

Amb participants provinents d'Eslovàquia, Azerbaidjan, Bielorrússia, Moldàvia, Armènia, Sèrbia i Catalunya, el YFJ es va comprometre a fer seguiment dels projectes i facilitar eines per a que fossin més exitosos.

El Consell va presentar el Pla Nacional de Joventut com un exemple d'interlocució directa amb l'Administració on les entitats juvenils, a través del CNJC, poden tenir un paper fonamental en la definició del futur de les polítiques de joventut.

de setembre: les entitats juvenils, de nou, compromeses amb el país

Barcelona i Girona han estat els escenaris escollits pel CNJC per fer visible el compromís de les entitats juvenils amb la Diada Nacional de Catalunya. Per tercer any consecutiu, el Consell va participar, la vigília de l'Onze de Setembre, a la Marxa de Torxes que l'Institut Cultural va organitzar a la capital gironina. Aquesta vegada, els secretaris del Consell Aleix Clarió, Sònia Villoro i Agnès Russiñol; la gerent Sílvia Abad; el cap de Participació i Vertebració Territorial, Jordi Escoda; i la tècnica de Girona, Nuri Babot, juntament amb les entitats del Consell Local de la Joventut de la ciutat, van col·laborar perquè la commemoració fos, un any més, un veritable èxit. El dia següent, a Barcelona, com ja és tradicional, les entitats del CNJC es van fer càrrec de les barres del concert de la Festa per la Llibertat, on milers de persones van reivindicar-se amb el lema "Som una nació. Nosaltres decidim". El manifest d'aquest any centrava l'atenció sobre la reacció dels catalans davant la sentència del Tribunal Constitucional respecte de l'Estatut. Enguany hi van actuar els grups Mazoni, Gertrudis i la Gossa Sorda.

Vine al cau esplai!

Ja hem perdut el compte de les vegades que hem dit, públicament, que Catalunya compta amb una important xarxa d'entitats que, des de la iniciativa social i sense afany de lucre, realitzen una tasca educativa de gran valor pedagògic i cívic. I tampoc recordo ja quants cops hem posat de manifest que calen mesures tangibles per garantir no tan sols el seu creixement sinó fins i tot la seva continuïtat. Lluny encara d'una llei de suport i reconeixement de la tasca educativa dels esplais, agrupaments i dels casals de joves del país, la Secretaria de Joventut de la Generalitat, amb la col·laboració del Consell Nacional de Joventut de Catalunya (CNJC) i de les principals entitats educatives, ha engegat la campanya "I tu què fas? Vine al cau/esplai". Un petit pas que ens apropa, de mica en mica, a l'horitzó de socialitzar la gran aportació de

l'associacionisme educatiu en la construcció d'una societat oberta i plural, essent veritables escoles i espais de participació ciutadana.

La campanya vol explicar a les famílies catalanes la contribució de les organitzacions d'associacionisme educatiu, més enllà de les típiques però necessàries activitats d'estiu, donar

a conèixer els caus, centres d'esplai i agrupaments escoltes com a espais de convivència. La iniciativa "I tu què fas? Vine al cau/esplai" també pretén fomentar la participació d'infants i joves en les activitats organitzades pels més de 1.100 agrupaments escoltes, centres d'esplai i casals de joves d'arreu del país. Una altra part de la campanya és donar a conèixer el dia a dia de les entitats d'educació en el lleure, per això s'han creat cinc vídeos on es mostren les activitats que es realitzen en aquests centres i la tasca dels caps i monitors. Les peces audiovisuals s'han editat en cinc idiomes (català, amazig, romanès, castellà i anglès) i amb una versió subtitulada per a totes aquelles persones amb dificultats auditives.

Agnès Russiñol
Presidenta del CNJC
agnes.russinol@cnjc.cat

VIII Sopar de l'Associacionisme Jove Català

► Jove Cambra Internacional, La Comarcalada i Secundèria L'Hiperbòlic s'emporten els Premis de l'Associacionisme.

Sota el lema "Som joves: som present, som futur" va tenir lloc, el 6 de novembre a la Masia de la Guineueta (Nou Barris), el VIII Sopar de l'Associacionisme Jove Català, que aplega desenes de representants del teixit associatiu juvenil i representants institucionals, així com l'acte d'entrega dels Premis de l'Associacionisme Jove que convoca el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

Enguany, el Premi al projecte associatiu més innovador va ser per Jove Cambra Internacional, per la Guia d'implantació de la Responsabilitat Social Corporativa que ha editat. El Premi a la millor iniciativa de promoció de l'associacionisme va ser per La Comarcalada, l'espai de trobada anual de les entitats juvenils i grups de joves de la comarca de la Noguera, organitzada pel Consell Comarcal i aquestes entitats. I el Premi al mitjà de comunicació més compromès amb la gent jove se'l van endur les publicacions Secundèria i L'Hiperbòlic.

En el marc del Sopar es va distribuir també l'anterior número del Debat Juvenil, el 91, que estrenava nou format i que centrava els continguts en la situació actual de la universitat catalana.

Redacció

comunicacio@cnjc.cat

El CNJC celebra el 30è aniversari a Lleida

► El 29 de setembre, en plenes Festes de Tardor de la ciutat, el CNJC va commemorar el seu 30è aniversari al Cafè del Teatre Escorxadador de Lleida, espai que habitualment programa activitats atractives pel jovent i en què les associacions juvenils se senten còmodes.

L'acte, a la tarda, va començar amb un parlament de la presidenta del Consell, Agnès Russi, en què va fer èmfasi en el projecte d'implantació territorial més enllà de l'àrea metropolitana de Barcelona que el CNJC està duent a terme. Fruit d'aquesta voluntat, el CNJC ha celebrat el 30è aniversari, a més de Lleida, a Blanes i a Tortosa.

Posteriorment a la intervenció de la presidenta hi va haver un passi del vídeo dels 30 anys del CNJC, (podeu trobar-lo a <http://www.youtube.com/watch?v=...> a -B ok i es va donar pas a la part més lúdica, el concert del grup local Tetrabrick, grup novell que versiona cançons del rock en català.

Des del CNJC agraïm a les entitats juvenils de la ciutat, als polítics i als professionals de polítiques de joventut que van assistir a l'acte i recordem que el CNJC continua treballant a les Terres de Ponent, Pirineu i Aran en el foment de la participació i el suport a l'associacionisme juvenil. L'Assemblea General Ordinària que celebrarà al març del 2010 a Lleida n'és una nova mostra.

Sònia Villoro

Secretària de Cooperació del CNJC
sonia.villoro@cnjc.cat

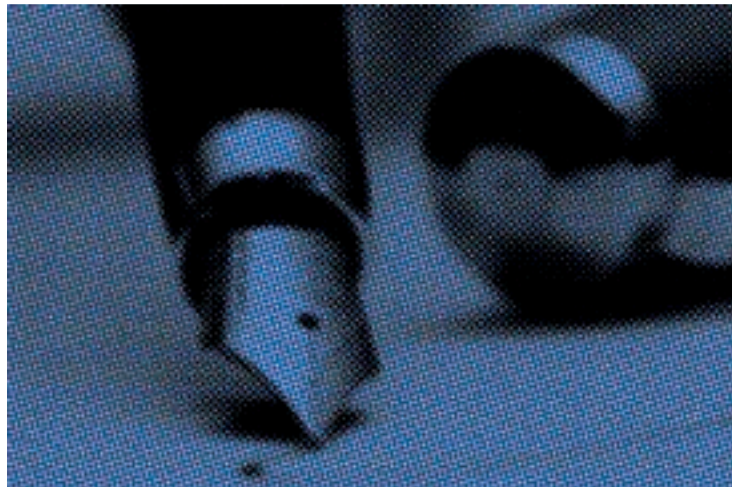
Signem l'Acord de Mesures per l'Ocupació Juvenil

► El 16 de setembre va tenir lloc l'acte de signatura de l'Acord de Mesures per l'Ocupació Juvenil a Catalunya 2009-2012. Aquesta acció la reclamaven entitats juvenils i sectors de la societat civil catalana des d'anys enrere i figurava al programa electoral d'alguns partits a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya de 2006. Culminava així un procés de negociació de més d'un any i mig entre agents socials (les entitats sindicals Avalot i Acció Jove), agents econòmics (les patronals Pimec i Fomento del Trabajo Nacional), el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i diversos departaments del Govern (Treball, Educació, Innovació i Acció Social).

Des del CNJC valorem positivament el document final perquè suposa d'esforç realista i pel que s'ha tingut en compte la deriva de la situació econòmica. Fins fa ben poc, la precarietat i la temporalitat eren el principal problema de la gent jove en matèria laboral. Avui, quan el que més ens treu la son és tenir un lloc de feina o, com a mínim, no perdre'l, les prioritats dels i de les joves inverteixen el seu ordre. No és que ens deixi de preocupar tenir ocupació de qualitat, sinó que hem d'afrontar problemes que poden arribar a situar milers de joves en risc d'exclusió social.

L'Acord resisteix el canvi d'escenari perquè aposta per promoure l'accés del jovent a una educació i formació de qualitat, la millora de les condicions laborals, així com facilitar-los una inserció satisfactòria en el mercat de treball. Però tampoc podem esperar que resolgui tots els mals, ni que les mesures pactades facin miracles i menys d'un dia per l'altre.

En tot moment hem estat conscients de les limitacions de l'Acord perquè la millora de la situació laboral de les persones joves no només depèn de les mesures proposades. Existeixen altres variables, altres polítiques generals —econòmiques, d'ocupació, de model productiu, etc.—, altres espais de negociació que són aliens a

“L'Acord resisteix el canvi d'escenari perquè aposta per promoure l'accés del jovent a una educació i formació de qualitat, la millora de les condicions laborals, així com facilitar-los una inserció satisfactòria en el mercat de treball”

la gent jove i sobre els quals reclamem que se'ns tingui en compte. Volem que s'incorpori la perspectiva juvenil en el conjunt de polítiques públiques i de marcs de negociació que afecten la vida dels i de les joves.

L'acord ha de suposar l'inici d'un treball conjunt entre els agents socials, institucionals i econòmics principals que ha de permetre, primer, saber on estem, quina és la situació de la gent jove en l'àmbit laboral, i en segon lloc, la millora de l'eficàcia de les mesures destinades a joves. Per fer-ho, són imprescindibles dos aspectes que fan més ric aquest acord: que sigui adaptable en el temps, modelable, i que sigui fàcilment mesurable en el seu compliment.

Sabem que no es tanca cap procés, sinó que ens espera molta feina per endavant per fer-ne l'avaluació i

per definir els eixos estratègics de futur adaptant-los a les necessitats del jovent en cada moment. Les entitats juvenils del país confio que estarem a l'aguait. I és que la realitat laboral juvenil d'ençà de l'any 2000 no fa més que esfereir. Optimisme, el necessari; realisme i coneixement, tot.

Pau Planelles
Secretari d'Emancipació del CNJC
pau.planelles@cnjc.cat

Perspectives econòmiques i canvi de model

► De com solucionem aquesta crisi en dependrà no només el nostre futur immediat, sinó el model que es trobaran les generacions futures. I la sortida definitiva de la crisi, o ve de l'esquerra o serà una sortida temporal i esbiaixada.

La actual crisi econòmica és, sens dubte, de dimensions històriques. La crisi financera ens va mostrar la debilitat d'una determinada manera d'entendre el món (neoliberal) i alhora ens va assenyalar les fortes mancances que té el nostre model econòmic i que ha fet que la crisi a l'economia real sigui especialment profunda a Catalunya i a l'Estat espanyol. Utilitzant un símil, la crisi global ha estat un terratrèmol que ens ha demostrat la deficiència dels fonaments de casa nostra.

La conseqüència més visible i dramàtica és, sobretot, l'increment de la població aturada. I això comporta l'augment de la pobresa i el perill de més problemes socials. És evident que alguna cosa falla quan tenim el doble d'aturats que els països veïns i ja són moltes les famílies que tenen tots els seus membres sense feina.

Els treballadors temporals i menys formats són els qui pateixen la crisi d'una manera més aguda. Són els primers en ésser despatxats i els costos d'acomia-

ment són gairebé nuls. A més, l'acomiadament és, per norma general, més car com més experiència té el treballador en aquella empresa, la tipologia contractual i segons la nòmina. Per tant, els joves som un col·lectiu al qual resulta relativament "poc car" acomiadar: guanyem pocs diners, tenim molta més contractació temporal i per raons naturals no portem massa anys treballant.

“Els treballadors temporals i menys formats són els qui pateixen la crisi d'una manera més aguda”

Donada aquesta situació, des de les administracions s'han impulsat mesures anticíclics, com l'increment d'obra pública i l'extensió de protecció als aturats. Així mateix, s'impulsa una nova

lleï estatal “d'economia sostenible” i s'ha impulsat una reforma fiscal per fer front a l'increment de la despesa social.

Que ens en sortirem de la crisi, no hi ha dubte. Cap al segon trimestre de l'any 2010 tornarem a tenir creixements positius. Tanmateix, pot ser una sortida en fals. És bàsic començar a créixer, però també saber com fer-ho.

De com solucionem aquesta crisi en dependrà no només el nostre futur immediat, sinó el model que es trobaran les generacions futures. Hem de demostrar que equitat i eficiència poden ser complementaris, que el mercat financer ha de ser controlat de manera clara i que la creació de valor afegit ha de ser un element definitori del nou model, que ens permeti construir una economia més social. Perquè la sortida definitiva de la crisi, o ve de l'esquerra o serà una sortida temporal i esbiaixada.

David Maldonado
Joventut Socialista de Catalunya

A les portes d'un nou PNJC

► Són diverses les veus que argumenten que no s'han acomplert els objectius de l'anterior Pla Nacional de la Joventut de Catalunya (PNJC). La manca d'indicadors i de sistemes de seguiment n'han dificultat la valoració, però es constata que en relació als grans reptes plantejats no hem avançat significativament, i en alguns àmbits fins i tot hem reulat. Avui les persones joves del nostre país ho tenim encara més difícil que fa 10 anys per exercir plenament la nostra ciutadania.

que poc poden fer per corregir o reorientar dinàmiques estructurals com les que afecten el mercat laboral, l'habitatge, o el model territorial.

Per mantenir el repte de la plena ciutadania de les persones joves caldrà superar els límits d'aquest plató juvenil que hem anat construint, i des de la condició juvenil entrar en joc en les qüestions de caràcter general que afecten troncalment el conjunt de la societat, des d'una perspectiva més compartida, més intergeneracional i no

“La joventut no és un sector de població aïllat de les dinàmiques polítiques, socials i econòmiques generals”

Com a document programàtic, el darrer PNJC no ha funcionat. Tampoc era fàcil, ja que ningú té l'encàrrec ni les competències per desplegar-lo. Avança en la mesura que els governs n'assumeixen els seus reptes i les institucions i la societat civil n'incorporen els seus principis en els seus plans d'actuació.

Tanmateix, durant els darrers anys la joventut s'ha consolidat com un col·lectiu de població receptor de polítiques específiques, i s'ha generalitzat el pas de les polítiques de transició a les polítiques afirmatives. La participació, l'emancipació o la transversalitat han esdevingut aspectes clau de la manera de fer polítiques de joventut al nostre país i en certa manera, podem creure que PNJC hi ha contribuït.

Probablement sigui el caràcter de marc de referència el que s'adeqüi més a un PNJC entès com un document d'acord ampli entre els diversos agents on es concretin les expectatives de futur pel que fa a la situació de la joventut del país. L'horitzó a 10 anys implica assumir un alt nivell

d'incertesa, però permet plantejar-se canvis estructurals difícils d'articular a curt termini superant els cicles electorals. Calen, però, conceptes consistents que aportin quelcom significatiu a la situació actual i que puguin ésser desenvolupats sense quedar obsolets a la primera de canvi.

“L'horitzó a 10 anys és incert, però permet plantejar-se canvis estructurals”

La paradoxa dels darrers anys, amb una generalització de les polítiques de joventut per una banda i un estancament i reculada de les condicions de vida de les persones joves per l'altra, constata que la joventut no és un sector de població aïllat de les dinàmiques polítiques, socials i econòmiques de caràcter general i global, i que aquestes acaben incidint en les condicions de vida de les persones joves molt més que no pas unes polítiques de joventut determinades,

tan específica i estanca. Això no ha de significar una renúncia o dissolució de la condició juvenil, sinó un desenvolupament d'aquesta per anar més enllà del reconeixement d'unes problemàtiques compartides i explotar la capacitat propositiva que ens permeti entrar en joc dins els reptes de la societat actual.

En darrer terme, cal no oblidar que tot allò que les persones joves visquin durant els propers anys pot ser determinant per al desenvolupament del nostre país. La concepció que adquireixin de sí mateixes i del seu rol a la societat i al món en determinaran la seva capacitat per progressar com a poble en un context global. Cal esperar que el PNJC respongui a un projecte de país i aposti amb claredat per promoure aquells espais i contextos que afavoreixin en les persones joves les vivències i experiències que els facin més capaços de construir i avançar cap a la societat, el país i el món que volem.

Benjamí Aguilar

Secretari general de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

La doble moral de la prostitució i la violència

► Afortunadament, tots condemnem la violència contra les dones. Per fi som conscients d'aquest fet repugnant que, fins fa no tant, quedava emparat per la intimitat de la llar. Fins i tot s'estén la idea que no denunciar aquesta violència ens converteix en còmplices d'aquest pensament denigrant que relega la dona a l'estatus de bé i servei de l'home: principi i final del masclisme. Ja era hora.

Hem hagut de recórrer al marc conceptual de la igualtat per comprendre què significa violència de gènere. Però el debat sobre la igualtat no es redueix al maquillatge paritari o a un ministeri. Aconseguir la igualtat –la gestió de la diversitat–, així com eradicar la violència, no consisteix en tractar la forma, sinó en tractar el fons. I és en l'oblit d'aquesta premissa on s'esbiaixa el debat sobre la prostitució.

Ara torna a estar de moda el tracte que s'hauria de donar al “feina més antiga del món” i tornem a veure debats on es pregunta si la prostitució és una pràctica, un servei, o si s'ha de legalitzar... Només una pregunta per reflexionar: oi que no regularíeu una pràctica que consistís en la violació dels drets dels infants?

No siguem frívols, prou hem lluitat per arribar on som perquè ara, en una airada de progressisme postmarxista, ens carreguem el que semblava un dels pocs pilars sòlids del món que hem d'heretar.

La prostitució és violència. El percentatge de dones (i homes) que l'exerceixen per verdadera vocació és tan escàs, mínim i anecdòtic que no pot servir-nos ni per tranquil·litzar consciències.

Volia evitar arguments utilitaristes en aquest tema, perquè sóc dona i em sembla òbvia la maldat de la pretesa legalització del mercat sexual. Fer una balança dels pros i contres d'una regulació, que al final persegueix la cotització en la seguretat social de les víctimes; en tant que professionals és donar l'oportunitat de justificar un acte que neix d'oblidar la igualtat per la qual tants esforços encara fem avui.

Molt em temo que la legalització de la prostitució, lluny d'evitar una pràctica en sí denigrant, no farà més que potenciar-la i, conseqüentment, potenciarà les màfies que trafiquen amb aquestes dones que contemplem en el silenci de la doble moral. Ni tan sols servirà pel profètic control higiènic. La normalitzarà i normalitzarà la violència, la denigració i la humiliació. Només servirà per instrumentalitzar des de l'Estat la violència per la qual es pot traficar amb la sexualitat, la llibertat o la dignitat de les dones.

“El percentatge de dones (i homes) que exerceixen la prostitució per vocació és mínim”

Isabel Pérez

Vicesecretària d'Acció Política
de Noves Generacions del PPC

Avaluar per millorar la qualitat, el valor afegit del Servei Civil Internacional

► La xarxa internacional Servei Civil internacional (SCI-Int), dedicada a promoure el voluntariat a tot el món, celebrarà el 90è aniversari. Per tenir llarga vida calen bons mecanismes de comunicació, i una constant avaluació dels camps de treball i els mecanismes de gestió. Per això, al llarg de l'any, SCI-Int celebra diferents trobades amb l'objectiu de millorar la qualitat. El proper desembre les illes Maurici acolliran l'ICM, mentre que el passat mes de novembre Barcelona va acollir l'NSPM.

ICM, pròxima assemblea a les illes Maurici

El darrer ICM (*International Committee Meeting*), l'assemblea de totes les branques de l'SCI i màxim òrgan decisor de l'organització, es va celebrar a les illes Maurici. En aquesta trobada, es va aprovar l'entrada de noves branques i es va renovar una part de l'*International Executive Committee* (IEC, la Junta Directiva a nivell Internacional). Així mateix, es va avaluar l'estat financer i econòmic de l'entitat, es va dissenyar el conjunt d'activitats previstes pel 90 aniversari i es va revisar el programa informàtic que gestionava l'emplaçament dels voluntaris als diferents camps de voluntariat.

Cada any la trobada se celebra a un indret diferent, corresponent a una de les més de 40 branques que pertanyen a l'organització. Aquest any, els participants han tingut l'oportunitat de conèixer les illes Maurici més enllà dels cercles estrictament turístics. La trobada doncs, és també un moment clau per fomentar el sentiment de pertinença a l'organització i propiciar la trobada de desenes de persones que durant l'any treballen a quilòmetres de distància per un objectiu comú.

NSPM, avaluació de camps de voluntariat a Barcelona

Del 7 a l'11 d'octubre SCI-Catalunya ha allotjat l'edició de 2009 del *North South Platform Meeting*. 38 branques de l'SCI-Int, entitats *partners* i altres organitzacions col·laboradores s'han reunit sota el nom *Europe and the world: Innovation and creative tools for young volunteers working in conflict areas*. L'objectiu ha estat reflexionar sobre les eines existents per mobilitzar activistes i sobre les diverses maneres d'organitzar campanyes de sensibilització un cop tornen dels camps de voluntariat.

A més, s'han avaluat tots els camps de treball organitzats durant la temporada 2009 i s'han establert els plans de treball del 2010 dels grups de treball d'àmbit geogràfic, que es van presentar a l'ICM de desembre. D'altra banda, el MIDI WG (Grup de treball sobre l'Orient Mitjà) ha anunciat oficialment la seva "refundació". A més, l'equip català es va encarregar d'apropar la ciutat catalana als participants i mostrar-los els seus diferents rostres.

Laura Sancho
Tècnica de Comunicació de l'SCI

De l'educació a l'entrenament

► El procés d'adaptació cap a l'EEES comporta *de facto* una presumpta reforma didàctica i pedagògica a la universitat catalana.

Les causes principals d'aquest canvi són el nou sistema de crèdits ECTS, que imposa un nombre d'hores de càrrega de producció (de treball) a l'estudiant que equival a una jornada laboral d'entre 35 i 40 hores setmanals. A més, els dissenys dels acords de Lisboa i de l'OCDE amb la tutela òbvia dels poders mercantils mundials han pressionat molt per fer hegemònica la teoria que ordena i imposa al sistema educatiu superior la funció única de formar, a mida, treballadors i treballadores, mà d'obra amb una *skill card* (targeta de competències), flexibles i adaptable a les necessitats del mercat.

En aquest sentit, l'educació de les competències aplicada a la *exuniversitat* pública catalana representa *de facto* prioritzar de manera irreflexiva un ritme frenètic de producció de documents, treballs en grup, presentacions, etc... Deixa de banda continguts, coneixement conceptual, aprofundiment i anàlisi teòric i capacitat crítica.

“La universitat passa a ser un camp d'entrenament per una futura mà d'obra productiva, precària i flexible”

És el model educatiu hegemònic i reproductor de sempre, “millorat” per les noves exigències del capitalisme “avançat”. Ara el contingut es transmet de forma vertical, però mitjançant una aula virtual. D'aquesta manera continuen amb el model reproductor a la formació superior: augmenta l'entrenament pel treball frenètic, temporal i flexible que demanda el mercat, deixa de banda la solidesa teòrica i

conceptual, el coneixement i el domini de la “ciència”. Creix el control de l'estudiant, el professorat adopta un rol similar al del mestre de primària que controla l'assistència del seu alumnat, es cronometra el temps que triga l'estudiant a realitzar una revisió, una presentació, un treball en grup, etc... En definitiva, la universitat passa a ser un camp d'entrenament per una futura mà d'obra productiva, precària i flexible: sobretot acrítica, alienada i ignorant.

Joaquim Framis

Membre de la Junta de Facultat de Pedagogia de la UB pel SEPC

La inserció laboral dels joves des dels centres d'esplai

► Durant l'any 2009, quatre centres d'esplai de la Fundació Pere Tarrés, membre de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai (CCCCCE), han posat en marxa un projecte innovador per afavorir la inserció laboral de joves entre 16 i 18 anys en situació de risc d'exclusió social. Insejove és el nom d'aquest projecte que compta amb el suport pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

L'objectiu central del projecte és treballar les competències i l'ocupabilitat del jove però aprofitar la dinàmica de lleure dels centres d'esplai amb la finalitat de la reinserció laboral. No es tracta d'aconseguir que tots els usuaris trobin una feina sinó dotar-los de les eines i recursos de formació perquè si tenen la possibilitat de retornar al sistema educatiu formal ho puguin fer o, en cas contrari, que siguin capaços de superar amb èxit una entrevista de treball, redactar un currículum de manera adient, etc, en col·laboració amb la xarxa associativa del barri. El procés finalitza amb la inserció laboral del noi o noia o si torna als estudis, ja sigui a l'ensenyança obligatòria o si es matricula en un cicle formatiu. Passats dos mesos d'aquest retorn, des de l'Insejove se'ls fa un seguiment per comprovar la seva evolució.

“La intenció és dotar els joves dels recursos necessaris per millorar la seva ocupabilitat”

La idea neix de la necessitat de complementar la tasca que alguns centres d'esplais i centres oberts ja desenvolupaven en temes d'inserció laboral amb els joves. Gràcies al projecte Insejove s'ha pogut millorar aquesta funció educativa i social dels centres i també ha permès obrir noves vies de treball futur per a les entitats d'educació en el lleure.

Els centres d'esplai de la Fundació Pere Tarrés-CCCCCE que han engegat aquest projecte són l'Esclat (Hospitalet de Llobregat), AEI Raval (Barcelona), Esquitx (Sabadell), Itaca (L'Hospitalet de Llobregat). En aquests primers mesos hi han

“Alguns centres d'esplai havien detectat la necessitat de treballar la reinserció laboral dels joves”

participat un total de 55 joves, la majoria nois que s'adrecen al servei principalment per “demandar orientació en els seus estudis o sobre com buscar feina o perquè necessiten una persona adulta que els faci de referent”, afirma Toni Lladó, coordinador del projecte. Per això, “molts joves continuen vinculats al centre un cop han retornat als estudis o han trobat feina” ja que s'estableix una relació molt propera amb la resta del grup.

Fundació Pere Tarrés – CCCCCCE

La tendència al silenci

► Des de fa dos anys, i coincidint amb la intensificació de les protestes per l'aplicació de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), s'ha normalitzat un fet tan poc habitual fins a la data com és l'entrada dels Mossos d'Esquadra a les universitats. Al mateix temps, les lleis i normes al voltant de la presa de decisions tendeixen cap a una gestió gairebé empresarial als òrgans de govern. Coincidència?

Re passant la història recent de les universitats públiques a Catalunya, en la memòria general, ara fa 10 anys, José María Aznar, en aquell moment president de l'Estat espanyol, va visitar el campus de la UAB. En aquella ocasió, l'entrada de la Policia Nacional espanyola per dispersar els estudiants es va concebre com un fet aïllat, condemnat per la gran majoria de l'opinió pública i que no es veia des de temps de la dictadura. Actualment, en aquests darrers dos anys, hi ha hagut com a mínim cinc casos similars, tots ells relacionats amb les protestes

“Hi ha una tendència repressiva obviada, silenciada i fins i tot emparada pels equips de govern i autoritats acadèmiques”

contra la convergència europea que hi ha sota el nom de Procés de Bolonya. A més, es xifra en més d'un centenar el nombre d'estudiants que han estat citats a comparèixer davant un tribunal, imputats per diversos càrrecs durant les mateixes protestes. Es tracta d'una tendència repressiva obviada, silenciada i fins i tot emparada pels equips de govern i autoritats acadèmiques, una pràctica cada vegada més habitual sempre que hi ha una protesta en els campus universitaris.

Per si no fos prou encara, les reformes de la Llei d'universitats de Catalunya (LUC) i de la Llei orgànica d'universitats (LOU-LOMLOU) en els punts concrets del govern i la presa de decisions

internes a les universitats públiques no deixen cap dubte: es degrada la figura del Claustre com a màxim òrgan de representació (perquè es

“S'impulsa la presa de decisions d'òrgans gairebé inaccessibles”

considera “assembleari” i “ineficax”) i s'impulsa la presa de decisions d'òrgans gairebé inaccessibles com el Consell de Govern o el Consell Social, i es justifica en l'eficàcia de la 'governança' (paraula que ni apareix al DIEC) i implantant un sistema de gestió cada cop més semblant al d'una corporació de caràcter privat.

La deriva general de la democràcia universitària, tant pel que fa al dret irrenunciable de protestar com

per la necessària participació als òrgans de govern, és esfereïdora. No és la deriva d'una institució pública, plural, crítica ni moderna, és una pràctica retrògrada que no fa més que recordar-nos temps passats.

Ritxi Naval
Membre de l'AEP i imputat
durant el desallotjament de la UB

Noves cares, vells problemes

“Els estats han quedat atrapats de nou en la recerca de l'equilibri de compromisos”

► Sembla que el nomenament del president permanent del Consell Europeu de la Unió Europea i l'alt representant de la política exterior de la Unió ha aparcat la quasi permanent crisi de deslegitimació institucional que s'estanca sobre Europa cada cop que es parla de la reforma dels tractats. Aquests nomenaments són una conseqüència directa del tractat de Lisboa, però paradoxalment reflecteixen més bé que mai aquesta crisi, ja que l'avenç legal no ha provocat un canvi de voluntat política.

En un moment on es decidia el perfil i estil polític de la Unió, els estats han quedat atrapats de nou en la recerca de l'equilibri de compromisos i han nomenat dos polítics que, encara que professionalment vàlids, estan mancats de lideratge consolidat i es presenten com a garantia dels estats que temen perdre poder amb el nou tractat de Lisboa. El belga Van Rompuy, president del Consell, i la socialista britànica Catherine Ashton, futura cap del servei exterior, tenen trajectòries europeïstes ben diferents, però en tot cas representen les opcions que han quedat després que les dues grans famílies polítiques europees sacrificuessin la valentia per la prudència institucional.

El cas d'Ashton ha decepcionat aquells que esperàvem un càrrec amb experiència internacional i ideològicament compromesa amb la veu d'Europa al món. La que fou presidenta d'una cambra no electe exclusiva del Regne Unit no ha demostrat mai que pensés posar els interessos d'Europa per davant dels de la potent projecció diplomàtica britànica.

No és estrany que, en aquestes circumstàncies, els partidaris de la cooperació intergovernamental s'hagin apoderat de la naturalitat del discurs i hagin plantejat que els avenços que es proposen en integració per als propers anys han quedat descartats ja abans de ser aplicats. Aquesta visió es fonamenta en la idea que els europeus no podem governar-nos federalment perquè no existeix un espai públic que puguem compartir.

Però en realitat no es tracta que hi hagi d'haver un espai públic creat, sinó de si tenim la possibilitat de crear-lo nosaltres mateixos. Les fronteres han de superar la seva permeabilitat perquè compleixin veritables funcions de transmissió de llaços cívics per regions, ciutats i ciutadans. Van Rompuy haurà de procurar que els que l'han escollit no es tanquin a resoldre el futur d'Europa en un joc de poders interns. L'europeïsmes que declara es veurà demostrat quan sigui capaç de promoció en el mateix Consell una acció política molt més compartida amb el Parlament i en diàleg substancial amb les regions i els ciutadans.

Al cap i a la fi, el pes de competir políticament contra aquells que s'obsessionen en la negociació del projecte polític europeu recau sobretot en les institucions ja creades, però també en l'activisme de grups organitzats que procuren per la integració de l'esfera europea en el debat públic. Només aquest debat és una garantia veritable de la voluntat de transformació de la Unió en un espai plenament democràtic.

Juventut Europea Federalista

Les consultes per la independència: més democràcia, més participació i més país

► Les JERC fan una crida a la participació activa del jovent en les consultes per la independència com a mesura per fomentar la democràcia, la participació i l'autoestima del país en un moment de desafecció envers la política.

Des de ja fa un temps un sentiment de desafecció envers la classe política s'ha anat apoderant de part de la societat catalana. L'escapçament dels principals continguts de la proposta estatutària per part de Madrid, els casos de corrupció que s'han anat destapant darrerament i la manca d'idees solvents per afrontar la crisi econòmica són algunes de les causes de la pèrdua de confiança en els representants dels poders públics.

Malgrat això, tenim la sort que aquest país té una ciutadania inquieta, capaç de mobilitzar-se i d'impulsar iniciatives per superar l'apatia que ens provoca la decepció i plantejar idees per fer progressar el nostre país.

N'és una mostra l'efervescència del moviment pro consultes populars per la independència iniciat a Arenys de Munt el passat mes de setembre. L'èxit de la iniciativa rau en la seva capacitat d'im-

plicar persones i entitats en la proposició d'un debat que no es pot ajornar més: la possibilitat que la nació catalana pugui decidir lliurement i democràtica la seva pertinença a l'Estat espanyol.

“Tenim la sort que aquest país té una ciutadania i un teixit social inquiet, capaç de superar l'apatia de la decepció”

L'interès, la mobilització i la il·lusió que aquest moviment social ha despertat en milers de persones de centenars de municipis del nostre país, entre entitats de caràcter polític però també de caire lúdic, educatiu, esportiu, juvenil o veïnal, han de fer que la classe política prengui

nota sobre la necessitat de pronunciar-se i plantejar un referèndum vinculant sobre la qüestió. La política de baix nivell va perdent pes en favor de la demanda de solucions reals i valentes per tal de fer avançar aquest país cap a objectius molt més ambiciosos que tinguin com a base el respecte a la voluntat del país, és a dir, al seu dret a l'autodeterminació.

Des de les JERC creiem essencial que la joventut ens impliquem en la presa de decisions sobre quin país volem tot participant, ja sigui organitzant o simplement votant, en les consultes sobre la independència. Un cop esgotades les vies autonomistes, cal que ens marquem fites més elevades i avancem decididament cap a la plena sobirania nacional per tal d'assolir els tres objectius que el president Francesc Macià ja ens plantejava fa més de 70 anys i que són rabiosament necessaris per guarir els mals dels que es parla en aquest escrit: assolir una Catalunya políticament lliure, socialment justa i espiritualment plena. Tot està per fer i tot és possible!

Arseni Armengou
Secretari Nacional de Moviments
Socials de les JERC

STOP joves a l'atur!

► Fa setmanes que els joves catalans som notícia a Europa. Per què? Perquè som els campions europeus en atur juvenil.

Fa uns dies rebia una invitació a unes jornades que el partit holandès D66 organitza a Amsterdam per estudiar com combatre l'“elevada” taxa d'atur juvenil que tenen al seu país: al voltant d'un 8%. Si a Holanda estan preocupats, imagineu-vos com deuen pensar que estem a Catalunya, amb ràtios que oscil·len entre el 28 al 36% d'atur juvenil segons les franges d'edat. Els holandesos estan sorpresos. Sorpresos per l'escandalosa xifra que tenim i, sobretot, sorpresos per la normalitat amb la qual hi convivim. Com pot ser que davant d'una vergonyant taxa d'atur juvenil no sigui la prioritat dels respectius governs, ens pregunten.

A principi de curs, el Govern de la Generalitat aprovava l'Acord de mesures per al foment de l'ocupació juvenil a Catalunya. Un Acord que el Govern signava a petició d'una resolució que la JNC va impulsar al Parlament a través del Grup Parlamentari de CiU i que així els ho demanava.

Alguns ens preguntem com és que un govern triga set anys a posar sobre la taula un paquet de mesures per fer front a una situació gravíssima d'atur juvenil. Si bé és cert que les xifres més negatives han aparegut en els darrers dos anys, també ho és que la taxa estacional d'atur entre els més joves sempre ha estat elevada. Prova d'això és que l'any 2003 ja hi havia un Pacte signat entre Govern i agents socials per combatre l'atur juvenil a Catalunya, però que el tripartit va decidir posar-lo en un calaix.

Els tancaments de grans multinacionals arreu del país -com el recent de LEAR- i els de petites i mitjanes empreses no auguren cap millora a curt termini d'aquesta situació. Ni tampoc els expedients

“Com és que un govern triga set anys a fer un paquet de mesures per afrontar l'atur juvenil?”

temporals de regulació o els acomiadaments parcials de plantilla. Els joves som els més barats en acomiadar i, per tant, els qui més engruixim les llistes de l'atur.

No és un tema menor. I des de la Joventut Nacionalista de Catalunya volem alertar el conjunt dels joves del país que cal advertir al Govern de la gravetat de la situació. No n'hi ha prou en aprovar un Acord de mesures per complir l'expedient. No n'hi ha prou, si realment es vol donar el tomb a aquesta situació. I pel que hem vist fins ara, el Govern presidit per José Montilla no ens genera cap garantia de millora.

Gerard M. Figueras
President de la Joventut Nacionalista de Catalunya

Com enfortir el sentiment de pertinença

► La Fundació Lluís Carulla treballa en diversos àmbits per promoure la llengua, la cultura i els valors del societat catalana.

La Fundació Lluís Carulla, creada el 1973 per Lluís Carulla i Maria Font, treballa per promoure la llengua, la cultura i els valors que configuren la societat catalana, amb la voluntat d'enfortir el sentiment de pertinença. Aquesta tasca la realitza des de diversos àmbits. La Fundació Lluís Carulla atorga diversos guardons: els Premis Baldiri Reixac, de reconeixement de l'escola catalana i de qualitat, els Premis Francesc Candel, que premien les bones pràctiques en el camp de la immigració, els Premis d'Educació en el Lleure, amb els quals col·labora el CNJC, i els Premis d'Honor Lluís Carulla i Premis d'Actuació Cívica, destinats a premiar persones i entitats que han ajudat a enfortir la consciència nacional.

“Política i valors. Com restaurar la grandesa de la política?, el darrer volum publicat per l'Observatori dels Valors”

La Fundació Lluís Carulla, així mateix, gestiona l'Editorial Barcino, editorial creada el 1924 per Josep M. Casacuberta i especialitzada en la publicació i promoció dels clàssics catalans medievals ja sigui en la llengua original o traduïts a altres llengües europees, entre les quals l'alemany, el castellà, l'anglès i l'italià. I també la Fundació Lluís Carulla és la responsable de la gestió del Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí, creat el 1988 a la casa pairal de la família Carulla i que enguany ha obert una nova etapa amb la remodelació i l'ampliació que ha realitzat l'arquitecte Dani Freixes per tal d'adaptar-lo al segle XXI.

L'any 2006, conjuntament amb la Càtedra Lideratge i Governança

Democràtica d'ESADE, la Fundació Lluís Carulla va crear l'Observatori dels Valors, una iniciativa que pretén fer un diagnòstic de la situació dels valors a la Catalunya d'avui i promoure'n la reflexió i el debat

“El nou Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí ha obert portes amb la voluntat de ser un referent del món rural mediterrani”

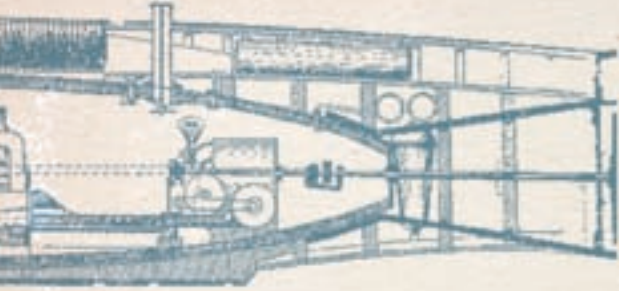
mitjançant la publicació d'informes relacionats amb temes clau del present. D'entre els estudis que ja ha publicat l'Observatori de Valors, convé destacar el volum *Joves i valors. Què mou els nostres joves?*, de Lluís Sáez i Teodor Mellén, una radiografia crítica i documentada

dels valors del jovent d'avui, així com, aquest 2009, el volum *Política i valors. Com restaurar la grandesa de la política?* de Daniel Ortiz.

El llibre *Política i valors* analitza quins són els valors i les actituds que caracteritzen avui la política a Catalunya i quins són els valors que caldria impulsar i posar en pràctica perquè la política assoleixi la grandesa que li correspon. En un temps convuls de desafecció de la ciutadania envers la política, Daniel Ortiz repassa les grandeses i les misèries de la política des d'Aristòtil i Maquiavel fins a Obama, passant pels representants del poble català. L'obra proposa una reflexió sobre uns valors que no només són dels polítics, sinó de tota una societat que sovint desconfia dels seus dirigents.

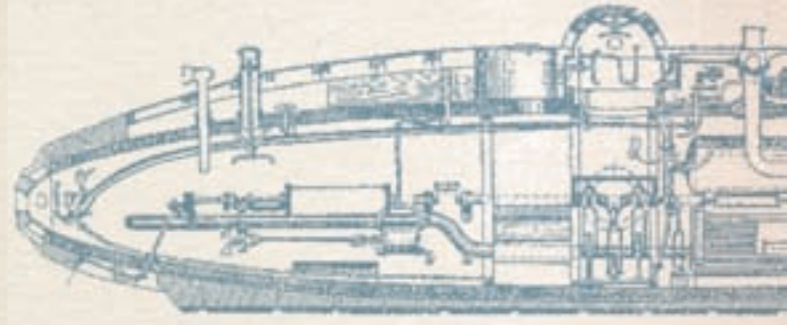
Jordi Quer

Responsable de comunicació de la Fundació Lluís Carulla

Narcís Monturiol

El geni, la inventiva, el talent estan molt ben representats en la figura de Monturiol, personatge protagonista d'una exposició recent al Museu Marítim de Barcelona i de vida agitada, duta al cinema i als llibres i que ha fascinant, com el fons del mar, a qui s'hi capbussa.

Narcís Monturiol i Estarriol neix i mor a Figueres (1819-1885), fill d'un boter d'ofici. Estudià a la Universitat de Cervera a partir de 1830 i Medicina a la de Barcelona a partir de 1834, que substituirà pels estudis de Dret.

Participà en el moviment republicà essent redactor d'*El Republicano* el 1842 i col·laborà en altres publicacions, alguna de les quals fou suspesa o perseguida. De les col·laboracions destaquen les de *La Fraternidad* (1847-1848), *La Madre de Família*, *El Padre de Família* (1849-1850)... Es llicencià en dret a la Universitat de Barcelona on era el 1838 en morir el seu pare. Ocupa el càrrec de capità de la primera companyia de milicians

“Fracassà tant en el combat periodístic com en la lluita política, però projectà un ideari que arribà als sectors socials més dinàmics”

de Figueres. Participà amb armes a la mà en els lluites contra les tropes governamentals del 1842 i 1843. Fracassà tant en el combat periodístic com en la lluita política, però projectà un ideari que arribà als sectors socials més dinàmics, com es veurà més endavant en el Sexenni revolucionari. Del 1848 al 1854 s'exiliarà a Perpinyà. El 1854, arran del Bienni progressista, tornà a l'Empordà i es concentrà en els invents. No viatjarà a la colònia idealista Icària que fundà Cabet a Amèrica i que provocà expectació en els cercles progressistes.

Construí el 1857-1859 l'Ictineu I, el qual tingué la primera immersió, amb èxit el 1859 i aconseguí un notable impacte popular. El 1864 tindrà lloc la de l'Ictineu II. Un any més tard, aquest aparell arribà als cinquanta metres de profunditat. El 1865 l'Ictineu II, submergit, disparà projectils. El 1866 Monturiol serà empresonat per les seves activitats polítiques. El 1868 les naus seran em-

“Fou molt més que un inventor romàntic, si atenem a les seves activitats polítiques, literàries i ideològiques”

bargades per dificultats financeres. Arran de la primera República el 1873 serà diputat per Manresa i fou nomenat, posteriorment, director de la *Fàbrica Nacional del Sello* de Madrid. Crea la societat La Navegació Submarina amb Antoni Altadill i altres i reben ajuda del fill de Josep Xifré, el famós milionari indià. Monturiol fou amic de Cerdà i Clavé i esdevingué molt més que un inventor romàntic, si atenem les seves activitats

polítiques, literàries i ideològiques, destacant per la projecció que feu de les teories d'Etienne Cabet en pro de la societat ideal. Com a periodista col·laborà en la premsa com a vehicle de propaganda. Es definí com a revolucionari d'idees, revolucionari de consciències, enemic de la violència. Per la seva investigació i creació del vaixell submarí ha passat a les lletres d'or de la història de la mar.

Josep M. Figueres
Historiador

YOUTH DEBATE

92 Winter 2009-2010

Youth Debate is the quarterly magazine of the National Youth Council of Catalonia (CNJC), a non-governmental platform that groups together the principal youth associations at national level and the territorial youth councils. Founded in 1979, the CNJC promotes the interests of young people in society and with regard to the authorities. The magazine Youth Debate is the voice of the associative youth movement. Over 150,000 young Catalans are associated and take part in one of the groups affiliated to the Council.

CONTENTS

MONOGRAPH

> Cooperatives: a different way to withstand the crisis

PARTICIPATION

> We want to make youth policies a priority

COOPERATION

> Barcelona hosts the 35th European Congress in support of the Sahrawi people

Cooperatives: a different way to withstand the crisis

For months, rivers of ink have been flowing about the economic and financial crisis, its causes and consequences, the problems and dramas it has generated, degrees of blame, consumption rates, jobs, and so on. In this *Youth Debate*, however, we mention possible solutions. We have to come up with ways and means of overcoming the crisis.

One person, one vote—this sums up the decision-making mechanism of cooperative businesses, run directly by their members, whereas public limited companies are governed by the amount of capital each member puts in: the more capital provided, the greater the capacity for decision-making.

The members of cooperatives participate actively in the technical, productive and strategic decisions of the business, taking the financial and social risks together, and this obviously requires a high degree of motivation and commitment by the people forming part of it.

In addition to this, there is the aim of improving the way the workers relate to one another and placing collective interests before all thought of personal profit. This is the seventh of the principles that the International Cooperative Alliance reviewed and established, nearly fifteen years ago, to guide cooperative organizations into the twenty-first century.

Against the backdrop of an economic and financial crisis caused precisely by taking to extremes values that are the opposite of what we have mentioned, these principles make the cooperative model stand out like an island in the productive ocean. While the world economy has collapsed, cooperatives have withstood the crisis more solidly, and it is a formula that more and more companies are resorting to in difficult times.

More than a footnote

At the end of 2006, there were 11,095 cooperatives in Catalonia, making it the autonomous community with the largest number in the Spain. In Catalonia cooperatives date back to the middle of the nineteenth century, and were closely linked to the workers' movement of the day.

A viable alternative or an appendage to the system?

It is a fact that a complete economic system working wholly cooperatively has not been achieved. In the words of Joseba Polanco, director of the Catalan Cooperatives Confederation, "the key is for cooperatives to make up a significant percentage of the GDP, and this is possible, as is the case in some Catalan *comarques*, where apart from the cooperatives there are only the self employed and the public sector. Therefore, there is no doubt about the viability of the system."

Miquel Andreu
Head of Communication

We want to make youth policies a priority

The National Catalan Youth Plan (PNJC) finalizes in 2010 and now we have to make sure that the ideas of our organizations are the priorities for youth policies in the next 10 years.

A year ago, along with the Generalitat and the local councils of Catalonia, the CNJC began the task of assessing the plan that is currently in force and laying the foundations for future priorities.

We have based the qualitative assessment on the opinions of youth organizations with regard to the achievement of the Plan's objectives, and one of the conclusions is that these have been too general and abstract. This has hindered their being carried out, their continual monitoring and an assessment of their impact. One of the other main characteristics of the PNJC now coming to an end is that the youth policies have not been sufficiently transverse or consistent throughout different levels of government.

Now, over the next ten years, the new National Plan needs to have proper financial funding, monitoring indicators and continuous assessment of its impact on young people's lives. None of this will be possible, we must also realize, without the greater involvement of the youth organizations.

Agnès Russiñol

Presidenta del CNJC

agnes.russinol@cnjc.cat

Barcelona hosts the 35th European Congress in support of the Sahrawi people

The European Congress for the Coordination of Support for the Sahrawi People (EUCOCO) was held in Barcelona from November 20th to 22nd 2009. Over 500 people, institutions and civil society groups from 37 countries attended lectures, workshops and exhibitions with the aim of reflecting, coordinating and planning activities.

One of the aims of the EUCOCO is to raise the awareness of civil society, the media and political representatives of the terrible

plight of the Sahrawis, which is normally kept hidden from view. The hope is that coordinated, forceful political pressure could break the deadlock of the political negotiation, the only way to put an end to the conflict.

The CNJC was there for the first time, giving support to the Catalan Association of Friends of the Sahrawi People (ACAPS), and it took part in youth workshops and sporting activities.

Also for the first time, a day of youth activism was held on the Saturday, expressing solidarity with the Sahrawi people, with very satisfactory results.

Meeting of the Southern Councils in Rome

On October 18th the National Councils of Southern Europe (Portugal, Spain, Catalonia, France, Belgium, Italy, Greece, Slovenia, Croatia) met in Rome to prepare the Members' Committee of the November Youth Forum.

Among other things, it was decided that the Southern Councils would have rotating technical coordination in order to facilitate and more constantly maintain their role in the Youth Forum, or in the common collaboration projects.

Among the work done in the various joint projects are, for example, the CNJC's Euro-Mediterranean course on inter-cultural relations and the Portuguese Council's Euro-African project, in which we have collaborated.

Sònia Villoro

Secretària de Cooperació del CNJC

sonia.villoro@cnjc.cat

ENTITATS DEL CNJC. De Ple Dret: Associació d'Estudiants de Formació Professional, Acció Escolta de Catalunya, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya, Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials, Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Associació de Joves Estudiants de Catalunya, Associació dels Estats Generals dels Estudiants d'Europa, Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, Associació d'Estudiants Progressistes, Associació d'Estudiants de Ciències de la Salut, Avalot – Joves de la UGT de Catalunya, Joves de la USOC, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Bloc d'Estudiants Nacionalistes, Casal Lambda, Centre Marista d'Escoltes, CJC – Joventut Comunista, Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, Coordinació Rural de Catalunya, Creu Roja Joventut Catalunya, Dona – Joves Nacionalistes per la Igualtat, Escoltes Catalans, Espai Jove de la Intersindical – CSC, Esplais Catalans – Esplac, Estudiants en Acció, Federació Catalana de l'Esplai, Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Joventut Nacionalista de Catalunya, Joventut Europea Federalista, Joventut Obrera Cristiana Nacional de Catalunya i les Illes, Joventut Socialista de Catalunya, Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joves Cambres de Catalunya, Joves d'Esquerra Verda, Joves d'Esquerra Unida i Alternativa, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Moviment de Joves Cristians de Comarques, Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians de Catalunya i les Illes, Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears, Moviment per la Pau, Noves Generacions del Partit Popular de Catalunya, Organització Juvenil Espanyola, Recursos d'Animació Intercultural, Secretariat de Joves La Salle Catalunya, Servei Civil Internacional Catalunya, Unió de Joves, Unió de Joves Pagesos, Unió Excursionista de Catalunya-Vocàlia de Jovent. **Adherides:** AFS Intercultura Catalunya, Alternativa Jove per la Interculturalitat, Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, Associació Diomira, Associació Internacional de Joves de Casals Catalans, Associació Internacional Joventut Idente, Centre Cristià dels Universitaris, Centre d'Estudis Carles Cardó, Col·lectiu l'Esbarzer, Consell de la Joventut de Barcelona, Consell de Joves de Sabadell, Escola Lliure el Sol, Federació de Persones Sordes de Catalunya, Federació Ecom, Fundació Escolta Josep Carol, Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya, IBN Batuta, Maulets, Rialles – Moviment Rialles de Catalunya. **Col·laboradores:** Associació Catalana de Professionals, Associació Catalana de Professionals de polítiques de Joventut Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà, Associació Empresarial de la Iniciativa Social de Catalunya, Associació de Joves Immigrants – Aji-atime, Associació Sociocultural Nous Temps, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, Centre Unesco de Catalunya, Consell d'Estudiants de Medicina de Catalunya, Consell de la Joventut de Badalona, Consell de la Joventut de Sant Feliu de Guixols, Consell Local de Joventut de Matadepera, Fundació Autònoma Solidària, Fundació Catalunya Segle XXI, Fundació per la Pau, Fundació Solidaritat Universitat de Barcelona, Grup d'Advocats Joves, Institut de Govern i Polítiques Públiques, Institut Joan Lluís Vives, Món-3, Observatori del Tercer Sector, Omnium Cultural, Projecte Home, SOS Racisme.

APUNTA'T AL MOVING

ASSEGURANÇA DE VIATGES GRATUITA

Amb el Carnet Jove no pares mai. Emporta't, de franc, el Pack Jove i aconsegueix més de 6.000 avantatges i un munt de propostes.

Entra a www.carnetjove.cat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

agència catalana
de la joventut

www.carnetjove.cat
JOVE.CAT

LKXA.COM

RAIMON SOLER

Membre de SostreCívic, entitat que promou l'accés a l'habitatge mitjançant un model cooperatiu diferent a l'habitual, amb l'objectiu que els socis puguin viure durant molt de temps en un habitatge, pagant preus raonables i sense necessitat de comprar. És el model Andel, un entremig entre el lloguer i la propietat.

“Es pot tenir estabilitat en un habitatge sense ser-ne propietari”

Quines particularitats té el model cooperatiu de SostreCívic respecte dels models cooperatius tradicionals?

Des de SostreCívic proposem un model cooperatiu (basat en el model Andel danès) pel qual els socis que formen part de la cooperativa són titulars d'un dret d'ús de llarga durada sobre el corresponent habitatge cooperatiu, a canvi del pagament d'una quota a un preu assequible per la tinença de l'habitatge; d'aquesta manera la cooperativa manté al llarg del temps la propietat del conjunt dels habitatges.

Aquesta seria la diferència més important respecte els models cooperatius tradicionals els quals, normalment, es basen en la promoció d'habitatges i la seva posterior transmissió als socis cooperativistes, de manera que la tasca i el paper de la cooperativa un cop transmesos els habitatges és molt mins. En resum, es tracta de passar de la cooperativa de promoció a la de gestió.

Com es pot adaptar el model Andel a Catalunya? Quin paper hi tenen els ajuntaments?

SostreCívic impulsa l'adaptació del model a Catalunya, fet que comporta una important tasca, en primer lloc de difusió i “didàctica”, per explicar un model molt desconegut a Catalunya i a l'Estat espanyol.

Segons els avanços que anem fent es pot veure que, amb molta probabilitat, les primeres promocions cooperatives que es podran fer a Catalunya partiran de la col·laboració amb l'Administració, ja que, malgrat la crisi, els preus de l'adquisició de sòl o d'un dret de superfície sobre el mateix segueixen essent una despesa molt alta, de manera que la promoció sobre sòls d'origen públic o subvencionats per les administracions pot ser una de les millors solucions per iniciar el projecte. És en aquest punt on cobra molta importància la intervenció dels ajuntaments.

Què suposa de canvi cultural el fet d'associar no propietat a estabilitat?

A casa nostra fins ara ha estat molt implantada la idea d'unir la paraula propietat amb estabilitat o seguretat, circumstància que s'accentua més a partir del moment en què es limita el termini màxim d'arrendament,

exigible pel llogater, a 5 anys. En el model que proposem, els usuaris disposen d'un dret d'ús de llarga durada, que comporta una estabilitat en la tinença de l'habitatge en un règim diferent del de propietat.

“La gent jove pot ser una de les principals usuàries i beneficiades d'aquest tipus d'habitatges”

En què pot beneficiar aquest canvi el jovent?

La gent jove pot ser una de les principals usuàries i beneficiades d'aquest tipus d'habitatges, ja que podem disposar de l'ús d'un habitatge durant un termini llarg de temps a partir del pagament d'una quota mensual assequible.

Miquel Andreu

Cap de Comunicació del CNJC
comunicacio@cnjc.cat